

EGESIF_14-0017

Vägledning om förenklade kostnadsalternativ

Europeiska struktur- och
investeringsfonderna

Vägledning om förenklade kostnadsalternativ

Schablonfinansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor

(i enlighet med artiklarna 67 och 68 i förordning (EU) nr 1303/2013, artikel 14.2–14.4
i förordning (EU) nr 1304/2013 och artikel 19 i förordning (EU) nr 1299/2013)

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering

Enhet E1

Manuskriptet färdigställdes i september 2014

Please consult <http://ec.europa.eu/esf> for possible updates.

ANSVARFRISKRIVNING:

”Detta är ett arbetsdokument från kommissionens avdelningar. Det bygger på tillämplig EU-lagstiftning och innehåller teknisk vägledning avsedd för organ som arbetar med övervakning, kontroll eller genomförande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna om hur EU:s bestämmelser på detta område ska tolkas och tillämpas. Syftet är att tillhandahålla förklaringar från kommissionens avdelningar för att underlätta genomförandet av de operativa programmen samt uppmuntra god praxis. Denna vägledning påverkar dock inte EU-domstolens och tribunalens tolkningar eller kommissionens beslut.”

Varken Europeiska kommissionen eller någon annan part som verkar i kommissionens namn kan ta ansvar för hur informationen i denna publikation används.

För att använda foton som inte omfattas av upphovsrätt tillhörande Europeiska unionen måste tillstånd först inhämtas från innehavaren/-arna av upphovsrätten.

***Europe Direct är en tjänst som hjälper dig att få svar
på dina frågor om Europeiska unionen.***

**Gratis telefonnummer (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(*) Varken informationen eller samtalen kostar i regel något (men vissa operatörer, telefonkiosker och hotell kan ta betalt för samtalen).

En stor mängd övrig information om Europeiska unionen är tillgänglig på internet via Europa-servern (<http://europa.eu>).
Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2015

ISBN 978-92-79-40769-7 - doi:10.2767/53537 (print)

ISBN 978-92-79-40687-4 - doi:10.2767/49133 (PDF)

© Europeiska unionen, 2015

Kopiering tillåten med angivande av källan.

Printed in Luxembourg

TRYCKT PÅ PAPPER SOM BLEKTS UTAN ELEMENTÄRT KLOR (ECF)

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. INLEDNING	7
1.1. Mål	7
1.2. Varför tillämpa förenklade kostnader?	7
1.2.1. Bakgrund	7
1.2.2. Fördelar med förenklade kostnader	7
1.3. När ska förenklade kostnader användas?	8
1.4. Viktiga skillnader jämfört med perioden 2007–2013	8
1.5. Frivilliga förenklade kostnader	10
1.6. Tillämpligheten av förenklade kostnader	11
1.6.1. Exakt tillämpningsområde för de förenklade kostnadsalternativen, särskilt vid offentlig upphandling	12
1.6.2. Upphandling inom ett projekt som genomförs av stödmottagaren själv	12
1.6.3. Rekommenderad metod för upphandlade projekt även då stödmottagarna tillhör kategorier som inte omfattas av direktiv 2004/18/EG	14
1.6.4. Nationella regler om utgifternas stödberättigande	14
1.6.5. Fondspecifika bestämmelser	14
2. SCHABLONFINANSIERING	15
2.1. Fastställande av kostnadskategorier	15
2.2. Specifika schablonfinansieringssystem för beräkning av indirekta kostnader enligt bestämmelserna	15
2.2.1. Beräkningsmetoder för indirekta kostnader	15
2.2.2. Definition av direkta kostnader, indirekta kostnader och personalkostnader	15
2.2.3. Fondspecifika regler	17
3. STANDARDISERADE SKALOR FÖR ENHETSKOSTNADER	18
3.1. Allmänna principer	18
3.2. Personalkostnader per timme	19

4. KLUMPSUMMOR	21
4.1. Allmänna principer	21
4.2. Exempel på klumpsommor	21
5. FASTSTÄLLANDE AV SCHABLONFINANSIERING, STANDARDISERADE SKALOR FÖR ENHETSKOSTNADER OCH KLUMPSUMMOR	23
5.1. Krav på förhandsfastställande	23
5.2. En rättvis, skälig och kontrollerbar beräkningsmetod	23
5.2.1. Allmänna principer	23
5.2.1.1. Den måste vara rättvis	23
5.2.1.2. Den måste vara skälig	24
5.2.1.3. Den måste vara kontrollerbar	24
5.2.2. Metoderna i praktiken	24
5.2.2.1. Användningen av statistiska uppgifter eller annan objektiv information	24
5.2.2.2. Användningen av uppgifter som är specifika för de enskilda stödmottagarna	24
5.3. Tillämpning av standardiserade skalor för enhetskostnader, klumpsommor och schablonsatser från andra områden	26
5.3.1. Från unionens övriga politikområden	26
5.3.1.1. Artikel 67.5 b i förordningen om gemensamma bestämmelser	26
5.3.1.2. Artikel 68.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser	26
5.3.2. Från medlemsstaternas bidragssystem	26
5.3.3. Bedömning av om olika insatser och stödmottagare är liknande	27
5.4. Tillämpning av schablonsatser som fastställts i förordningen om gemensamma bestämmelser eller de fondspecifika bestämmelserna	28
5.5. Anpassning av schablonsatser för indirekta kostnader, klumpsommor och standardiserade skalor för enhetskostnader	28
5.6. Särskilda metoder för att bestämma de belopp som fastställts i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna	29

6. KONSEKVENSER FÖR LEDNINGS- OCH KONTROLLSYSTEMET	31
6.1. Behovet av en gemensam revisions- och kontrollmetod.....	31
6.2. Allmän metod för kontroll och revision av förenklade kostnadsalternativ.....	31
6.3. Konsekvenser för den finansiella förvaltningen ...	32
6.3.1. Allmänna bestämmelser.....	32
6.3.2. ... för ett schablonfinansieringssystem.....	33
6.3.3. ... för attesteringen av utgifter.....	33
6.4. Viktiga punkter för förvaltningsmyndigheten.....	34
6.4.1. ... för ett schablonfinansieringssystem.....	34
6.4.1.1. Definitioner av respektive utgiftskategori	34
6.4.1.2. Utnyttjande av befintlig erfarenhet	34
6.4.2. ... för en enhetskostnad.....	34
6.4.2.1. Korrelation mellan de verkliga kvantiteterna och utbetalningarna	34
6.4.2.2. Motivering av deklarerade kvantiteter	35
6.4.2.3. Val av standardiserade skalor för enhetskostnader	35
6.4.3. ... för en klumpsumma.....	36
6.4.3.1. Korrelation mellan den genomförda insatsen och utbetalningarna	36
6.4.3.2. Motivering av kostnaderna	36
6.4.3.3. Valet av verksamheter/utfall/resultat.	36
6.5. Revisions- och kontrollmetod	36
6.5.1. ... för ett schablonfinansieringssystem.....	36
6.5.2. ... för standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor.....	38
6.5.3. Exempel.....	39

7. ÖVRIGA BESTÄMMELSER	40
7.1. Kombination av alternativen	40
7.1.1. Allmänna principer	40
7.1.2. Exempel på kombinationer	40
7.2. Bedömning av tröskelvärdena	41
7.2.1. Allmänna principer	41
7.2.2. Fondspecifika regler	42
7.3. De förenklade kostnadsalternativens förenlighet med bestämmelserna om statsstöd	42
7.4. Användning av förenklade kostnader i insatser som genererar nettoinkomster	43
7.4.1. Insatser som genererar nettoinkomster när de avslutats	43
7.4.2. Insatser som genererar nettoinkomst under genomförandet och som inte omfattas av artikel 61.1–61.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser	43
7.5. Specifikt för Eruf och ESF: korsfinansiering	45
7.5.1. Deklarering av åtgärder som omfattas av artikel 98.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser i fråga om de förenklade kostnadsalternativen	45
7.5.2. Exempel	45
BILAGA I: EXEMPEL PÅ FÖRENKLADE KOSTNADSALTERNATIV	46
BILAGA 2: EXEMPEL PÅ FÖRENKLADE KOSTNADSALTERNATIVS FÖRENLIGHET MED BESTÄMMELSER OM STATSSTÖD	53
BILAGA 3: FÖRENKLADE KOSTNADSALTERNATIV OCH ERUF-SPECIFIKA ÅTGÄRDER	55

1. INLEDNING

1.1. Mål

Denna vägledning har utarbetats av kommissionens avdelningar med ansvar för de europeiska struktur- och investeringsfonderna i samarbete med medlemmarna i Europeiska socialfondens (ESF) tekniska arbetsgrupp och i expertgruppen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Vägledningen baseras på och ersätter meddelandet COCOF 09/0025/04-EN avseende perioden 2007–2013. Den handlar bland annat om de nya möjligheter som bestämmelserna 2014–2020 innebär. Vägledningen omfattar emellertid inte de gemensamma handlingsplaner eller de standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor som tillämpas inom ramen för artikel 14.1 i förordning (EU) nr 1304/2013 (förordningen om Europeiska socialfonden, nedan kallad *ESF-förordningen*)⁽¹⁾.

Syftet med arbetsdokumentet är att ge teknisk vägledning om de tre olika förenklade kostnadsalternativ som är tillämpliga för de europeiska struktur- och investeringsfonderna och att utbyta god praxis för att uppmuntra medlemsstater att tillämpa förenklade kostnader.

De exempel som ska illustrera de viktigaste punkterna i genomförandet ges endast som belysande exempel och innebär inte något krav eller någon rekommendation för liknande insatser under programperioden 2014–2020.

1.2. Varför tillämpa förenklade kostnader?

1.2.1. Bakgrund

År 2006 gjordes en viktig förenkling i ESF-förordningen⁽²⁾ för perioden 2007–2013, som innebar att medlemsstaterna fick möjlighet att deklarerat indirekta kostnader (allmänna kostnader) schablonmässigt, upp till 20% av de direkta kostnaderna för en verksamhet. Under programperioden 2007–2013 infördes några ytterligare valmöjligheter (standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor) och att man även för Europeiska utvecklingsfonden (Eruf) fick möjlighet att utnyttja dessa. Tillämpningen av schablonfinansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor (nedan kallade förenklade kostnader) välkomnades av alla intressenter, inklusive Europeiska revisionsrätten. Revisionsrätten rekommenderade "att kommissionen ökar användningen av betalningar av klumpsummor och schabloninsatser i stället för att ersätta 'verkliga kostnader' för att minska sannolikheten för fel och

projektledarnas administrativa börda. [...] Detta visar att det i projekt där kostnaderna redovisas med hjälp av förenklade kostnader förekommer fel i mindre utsträckning. En ökad användning av förenklade kostnadsalternativ skulle därför normalt sett få en positiv effekt på felnivån"⁽³⁾.

Kommissionen föreslog att valmöjligheterna skulle bibehållas under perioden 2014–2020. Kommissionen utökade även dessa möjligheter, eftersom den eftersträvade en större rättslig säkerhet för nationella myndigheter och en ökad samordning bland de europeiska struktur- och investeringsfonderna, liksom med andra EU-fonder som genomförts genom delad förvaltning (asyl-, migrations- och integrationsfonden⁽⁴⁾, fonden för inre säkerhet⁽⁵⁾) eller med hjälp av andra metoder (däribland Horisont 2020 och Erasmus+).

I förordningen om gemensamma bestämmelser (förordning (EU) nr 1303/2013) anges olika valmöjligheter för de europeiska struktur- och investeringsfonderna när det gäller beräkning av stödberättigande utgifter för bidrag och återbetalningspliktigt stöd utifrån verkliga kostnader, men även utifrån schablonfinansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor. Förordningen om gemensamma bestämmelser baseras på och utvidgar de system som för närvarande används för ESF och Eruf. Med tanke på skillnaderna mellan de europeiska social- och investeringsfonderna ges ytterligare valmöjligheter i de fondspecifika förordningarna.

1.2.2. Fördelar med förenklade kostnader

När förenklade kostnader används **beräknas** de stödberättigande kostnaderna med hjälp av en fördefinierad metod som baseras på utfall, resultat eller vissa andra kostnader. **Det ställs inte längre några krav på spårning av varje euro av samfinansierade utgifter till enskilda verifierationer.** Detta är den största fördelen med förenklade kostnader eftersom det hela innebär en avsevärd **minskning av den administrativa bördan.** Förenklade kostnader innebär också att de mänskliga resurser och administrativa insatser som krävs för att förvalta struktur- och investeringsfonderna kan **inriktas mer på att förverkliga de politiska målen** än på att samla in och kontrollera verifierationer. De kommer också att göra det lättare för små stödmottagare att få tillgång till struktur- och investeringsfonderna⁽⁶⁾ tack vare den förenklade förvaltningen.

⁽³⁾ Årsrapport om genomförandet av budgeten, 2013/C 331/01, Europeiska revisionsrätten.

⁽⁴⁾ Asyl-, migrations- och integrationsfonden.

⁽⁵⁾ Fonden för inre säkerhet.

⁽⁶⁾ ESF, Eruf, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU), Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och Sammanhållningsfonden.

⁽¹⁾ Dessa instrument kommer att omfattas av särskilda vägledningar.

⁽²⁾ Artikel 11.3 b i förordning (EG) nr 1081/2006.

Förenklade kostnader bidrar också till en mer korrekt användning av fonderna (**en lägre felkvot**). Revisionsrätten har i flera år upprepade gånger rekommenderat kommissionen att uppmuntra och utöka användningen av förenklade kostnader, särskilt när det gäller ESF. I sin revisionsförklaring 2012 uppskattade revisionsrätten att 26 % av ESF transaktionerna baserades på förenklade kostnader och inga oegentligheter upptäcktes⁽⁷⁾.

1.3. När ska förenklade kostnader användas?

Förenklade kostnader ska endast användas i fråga om bidrag och återbetalningspliktigt stöd (artikel 67.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser). Om en insats eller ett projekt som ingår i en insats enbart genomförs genom offentlig upphandling ska inte förenklade kostnader användas (se artikel 67.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser och avsnitt 1.6.2).

Förenklade kostnader rekommenderas endast när ett eller flera av följande villkor uppfylls:

- Medlemsstaterna vill att förvaltningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna ska inriktas mer på utfall och resultat än på insatser.
- De verkliga kostnaderna är svåra att kontrollera och styrka (många små poster att kontrollera med en begränsad eller

ingen specifik inverkan på det förväntade utfallet av insatserna, komplexa fördelningsinstrument osv.)

- Det finns tillförlitliga uppgifter om det finansiella och kvantitativa genomförandet av insatser (sådana uppgifter krävs dock inte för vissa beräkningsalternativ).
- Det finns en risk för att redovisningsdokument inte sparas på vederbörligt sätt (t.ex. av små icke-statliga organisationer).
- Insatserna tillhör standard (i sådant fall kommer förenklade kostnadsalternativ att ha ett större mervärde). Detta är dock inte obligatoriskt och vissa av beräkningsalternativen grundas på en insats-/stödmottagarbaserad metod.
- Metoder som baseras på förenklade kostnadsalternativ finns redan för liknande insatser och stödmottagare inom ramen för ett nationellt finansierat system eller ett annat EU-instrument.

1.4. Viktiga skillnader jämfört med perioden 2007–2013

En av de principer som kommissionens förslag bygger på var att bevara regelverket från 2007–2013: De valmöjligheter som finns nu kommer även att finnas i framtiden om det rör samma slags insatser och stödmottagare. Det finns dock några viktiga förändringar jämfört med programperioden 2014–2020 (se tabell 1: Jämförelse av reglerna för förenklade kostnadsalternativ 2007–2013 respektive 2014–2020).

⁽⁷⁾ Årsrapport om genomförandet av budgeten, 2013/C 331/01, Europeiska revisionsrätten.

Tabell 1: Jämförelse av reglerna om förenklade kostnadsalternativ 2007–2013 respektive 2014–2020

	2007-2013	2014-2020
Fonder med förenklade kostnader	ESF och Eruf	Fem struktur- och investeringsfonder
Stödform	Ej specificerat	Bidrag och återbetalningspliktigt stöd
Alternativ	Det är frivilligt att använda förenklade kostnader i fråga om bidrag.	Detta är frivilligt, förutom när det gäller små ESF-insatser (det är obligatoriskt för ESF-insatser som understiger 50 000 euro i offentligt stöd till stödmottagaren, förutom när det gäller statsstöd).
Beräkningsmetoder	Förhandsberäkning, grundad på en rättvis, skälig och verifierbar metod.	Förhandsberäkning, grundad på en rättvis, skälig och verifierbar metod. Ytterligare beräkningsmetoder införs: <ul style="list-style-type: none"> • Tillämpning av befintliga EU-system för liknande insatser och stödmottagare. • Tillämpning av befintliga nationella system för liknande insatser och stödmottagare. • Tillämpning av schablonsatser och särskilda metoder som framgår av förordningen eller en delegerad akt (se t.ex. artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser eller artikel 14.2 i ESF-förordningen). • ESF: tillämpning av ett budgetförslag.
Schablonfinansiering	Schablonfinansiering används endast för beräkning av indirekta kostnader.	<ul style="list-style-type: none"> • Schablonfinansiering kan användas för beräkning av alla slags kostnader. • ESF: schablonsats på upp till 40 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna för beräkning av alla övriga projektkostnader. • ETS: schablonsats på upp till 20 % av de direkta kostnaderna förutom personalkostnaderna för insatsen för beräkning av de direkta personalkostnaderna.
Schablonfinansiering av indirekta kostnader	Högsta schablonsats för ersättning av indirekta kostnader = 20 % av de direkta kostnaderna.	<ul style="list-style-type: none"> • Högsta schablonsats för ersättning av indirekta kostnader med beräkningskrav = 25 % av de direkta kostnaderna. • Högsta schablonsats för ersättning av indirekta kostnader med beräkningskrav = 15 % av de direkta personalkostnaderna. • Schablonsats och metod enligt delegerad akt för metoder som används inom EU-politikområden för liknande insatser och stödmottagare.
Trösklar för klumpsummor	Högst 50 000 euro.	Högst 100 000 euro i offentligt stöd.
Enhetskostnader		En särskild beräkningsmetod för standardiserade skalor för enhetskostnader fastställs för personalkostnader. Personalkostnad per timme = senast dokumenterade årliga bruttopersonalkostnader/1 720 timmar.

1.5. Frivilliga förenklade kostnader

Användningen av förenklade kostnader är en valmöjlighet för medlemsstaten i fråga. När det gäller stödmottagaren kan förvaltningsmyndigheten⁽⁸⁾ besluta att göra användningen frivillig eller obligatorisk för alla eller vissa stödmottagare

eller för alla eller vissa insatser. I de fall då det inte är obligatoriskt för alla bör tillämpningsområdet för de förenklade kostnadsalternativen, dvs. den kategori av projekt och verksamheter bland stödmottagarna som de kommer att finnas tillgängliga för, tydligt anges och offentliggöras i enlighet med de allmänna principerna om insyn och likabehandling.

Specifika regler för ESF

I enlighet med artikel 14.4 i ESF-förordningen är det obligatoriskt att använda enhetskostnader, klumpsummor eller schablonfinansiering för små ESF-insatser. Små insatser definieras som *"bidrag och återbetalningspliktigt stöd för vilka det offentliga stödet⁽⁹⁾ inte överstiger 50 000 euro"*.

Detta belopp måste betraktas som det högsta offentliga stöd **som betalas ut till stödmottagaren**, såsom anges i det dokument där villkoren för stöd till stödmottagaren fastställs (europeiska struktur- och investeringsfonder + motsvarande offentligt nationellt stöd som ska betalas ut till stödmottagaren liksom det högsta belopp som anges i finansieringsavtalet eller finansieringsbeslutet om tillämpligt). Det inbegriper varken det offentliga stödet från stödmottagaren, i tillämpliga fall, eller de anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats. Det offentliga stöd som betalats ut till stödmottagaren när insatsen avslutats inverkar inte på denna regel. Det är bara det planerade offentliga stödet som avgör om artikel 14.4 måste tillämpas eller inte (se avsnitt 7.2.2).

Syftet med denna artikel är att undvika styrning av verkliga kostnader som inte är kostnadseffektiv med hänsyn till det låga värde som ska kontrolleras.

För att hindra eventuella motsättningar mellan reglerna ska artikel 14.4 i ESF-förordningen tillämpas förutom i följande två fall:

- När artikel 67.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser är tillämplig, dvs. när insatsen eller ett projekt som ingår i insatsen blir föremål för offentlig upphandling, kan förenklade kostnadsalternativ inte användas.
- När insatser får stöd inom ramen för en statsstödsordning kommer reglerna om statsstödsordning att tillämpas. Förvaltningsmyndigheten måste se till att reglerna om statsstöd inte hindrar tillämpningen av de förenklade kostnadsalternativen.

⁽⁹⁾ **Obs!** Man bör komma ihåg att det i artikel 14 i ESF-förordningen hänvisas till begreppet "offentligt stöd" (dvs. offentligt stöd som ska betalas till stödmottagaren, liksom anges i dokumentet innehållandes villkoren för stöd till stödmottagaren – europeiska struktur- och investeringsfonder + motsvarande offentligt nationellt stöd som ska betalas ut till stödmottagaren). Det inbegriper varken det offentliga stödet från stödmottagaren, i tillämpliga fall, eller de anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats. I artikel 67 i förordningen om gemensamma bestämmelser hänvisas det dock till "offentliga bidrag" (se artikel 2.15 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

⁽⁸⁾ Övervakningskommittén för ETS.

Exempel (specifika regler för ESF)

Följande budget föreslås för ett offentligt organ avseende en insats med en total stödberättigande kostnad på 70 000 euro:

Offentlig nationell finansiering	10 000 euro
ESF	35 000 euro
Självfinansiering	15 000 euro
Anslag som den offentliga arbetsförmedlingen betalar till deltagarna	10 000 euro
Summa finansieringsplan	70 000 euro

Trots en total finansiering på 70 000 euro, hamnar detta projekt fortfarande i den kategori projekt där förenklade kostnader är obligatoriska.

Ingen hänsyn tas dock till ett offentligt organs självfinansiering (15 000 euro) för att fastställa det offentliga stöd som betalas till stödmottagaren.

De anslag som den offentliga arbetsförmedlingen betalar till praktikanter (10 000 euro) räknas inte heller med eftersom en tredje part betalar dessa till deltagarna.

Det offentliga stödet motsvarar därför 35 000 euro + 10 000 euro = 45 000 euro, vilket understiger tröskeln på 50 000 euro.

1.6. Tillämpligheten av förenklade kostnader

Förenklade kostnader enligt artiklarna 67 och 68 i förordningen om gemensamma bestämmelser är endast tillämpliga i fråga om bidrag och återbetalningspliktigt stöd.

Enligt artikel 67.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser ska förenklade kostnader inte användas när en sådan insats som definieras i artikel 2.9 i förordningen om gemensamma bestämmelser eller ett projekt som ingår i en insats läggs ut på entreprenad och enbart genomförs genom upphandling av bygg- och anläggningsarbete, varor eller tjänster. Kommissionen betraktar insatser "som omfattas av offentliga upphandlingskontrakt" som insatser som genomförs genom tilldelning av offentliga kontrakt i enlighet med direktiv 2004/18/EG (med bilagor) eller offentliga kontrakt under tröskelvärdena i samma direktiv.

Det är dock möjligt att genomföra en insats genom offentlig upphandling som leder till att **stödmottagarens betalningar till uppdragstagaren fastställs utifrån fördefinierade enhetskostnader eller klumpsummor**.

Fakturor som betalats enligt offentliga upphandlingskontrakt utgör i själva verket verkliga kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig och betalat enligt artikel 67.1 a i förordningen om gemensamma bestämmelser, även om det i kontraktet definieras som en standardiserad skala för enhetskostnader eller en klumpsumma⁽¹⁰⁾. Detta innebär i grund och botten att standardiserade skalor för enhetssummor, klumpsummor eller schablonsatser kan användas som betalningsmetod inom ramen för offentlig upphandling, men bestämmelserna i artikel 67.1 b–d i förordningen om gemensamma bestämmelser är inte tillämpliga.

Exempel (ESF)

Om en stödmottagare genomför en utbildning med offentlig upphandling kan stödmottagaren i upphandlingsmeddelandet begära att anbudsgivarna lämnar ett pris baserat på en enhetskostnad för varje deltagare som får behörighet vid utbildningens slut.

Ett kontraktsvillkor kan därför vara följande: en behörig deltagare = 1 000 euro.

Om tio deltagare har fått behörighet vid utbildningens slut, kan stödmottagaren deklarerat 10 000 euro i stödberättigande utgifter till förvaltningsmyndigheten.

Dessa 10 000 euro kommer att betraktas som en verklig kostnad. Utgiften kommer därför att kontrolleras eller revideras genom en granskning av det offentliga upphandlingsförfarandet och ett iakttagande av kontraktsvillkoren (i det här fallet finns det bevis för en behörig deltagare per erlagd enhetskostnad). Kringkostnaderna för utbildningen (lokalhyra, personalkostnader osv.) kommer inte att kontrolleras eftersom kontraktet inte ger någon ersättning i detta avseende.

⁽¹⁰⁾ Se det gemensamma uttalandet av rådet och kommissionen om artikel 67 i förordningen om gemensamma bestämmelser (COREPER/Rådet dok. 8207/12, ADD7 REV 1).

1.6.1. Exakt tillämpningsområde för de förenklade kostnadsalternativen, särskilt vid offentlig upphandling

Om de förenklade kostnadsalternativen får användas för en insats måste man avgöra om de får tillämpas på alla eller vissa delar av insatsen. Detta beror på vad medlemsstaten betraktar som en insats. I vissa medlemsstater består och genomförs insatsen av en grupp av projekt (definitionen beror på utformningen av de operativa program som får stöd av de europeiska struktur- och investeringsfonderna inom ramen för deras respektive område).

För att bedöma vilka projekt i en insats som kan komma i fråga för de förenklade kostnadsalternativen måste man definiera vilka projekt som ingår i insatsen på lägsta möjliga nivå.

Om stödmottagaren lägger ut hela genomförandet av alla eller vissa projekt på entreprenad genom offentlig upphandling, får inte förenklade kostnadsalternativ tillämpas på dessa projekt, eftersom de omfattas av offentliga upphandlingskontrakt.

1.6.2. Upphandling inom ett projekt som genomförs av stödmottagaren själv

Om stödmottagaren⁽¹¹⁾ själv genomför ett projekt (och behåller fullständig kontroll över förvaltningen och genomförandet av projektet), får de förenklade kostnadsalternativen tillämpas, även om vissa **budgetposter** inom projektet (t.ex. vissa kostnader för projektgenomförandet som städtjänster, externa sakkunniga, inköp av möbler osv.) läggs ut på entreprenad⁽¹²⁾.

Exempel (ESF)

Ett bidrag på 20 000 000 euro ges till en offentlig arbetsförmedling ("stödmottagaren") för att denna under två års tid ska se till att 5 000 långtidsarbetslösa återintegreras på arbetsmarknaden ("insatsen"): Insatsen kommer att genomföras via flera projekt: 7 000 000 euro för skräddarsydda stödprojekt som genomförs direkt av stödmottagaren, utbildningar som dels drivs direkt av stödmottagaren (för 5 000 000 euro), dels läggs ut på entreprenad genom offentlig upphandling (8 000 000 euro). Eftersom stödmottagaren är en offentlig enhet kommer de utbildningsinstitut som anlitas för de projekt som ska läggas ut på entreprenad att väljas genom förfaranden för offentlig upphandling beroende på tillämplig tröskel och de förenklade kostnadsalternativen kommer inte att vara tillämpliga på den här typen av projekt i insatsen. De kommer endast att vara tillämpliga upp till ett belopp på 12 000 000 euro. För de utbildningsprojekt som stödmottagaren driver med egna medel får en del av utgiftsposterna läggas ut på entreprenad och ändå ingå i de förenklade kostnadsalternativen (externa sakkunniga, städtjänster osv.).

Exempel (Eruf)

En kommun får ett bidrag på högst 1 000 000 euro i stödberättigande kostnader för byggandet av en väg. För detta måste kommunen tilldela ett offentligt upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten till ett beräknat värde av 700 000 euro. Dessutom får kommunen vissa andra kostnader på 300 000 euro (exproprieringar, processkostnader⁽¹³⁾, övervakning av framstegen på plats, miljöstudier utförda av kommunens personal, kampanjer, godkännandetestar av vägen osv.). De förenklade kostnadsalternativen kan tillämpas för beloppet på 300 000 euro i direkta kostnader, under förutsättning att de är stödberättigande enligt nationella bestämmelser och unionsbestämmelser (t.ex. indirekta kostnader som en schablonsats av direkta kostnader).

⁽¹³⁾ Processkostnader är inte stödberättigande inom ramen för ETS-programmen enligt artikel 2.2 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014.

⁽¹¹⁾ Detta gäller oberoende av om genomförandeorganet är privat eller offentligt.

⁽¹²⁾ Se sista meningen i artikel 67.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

När det gäller schablonfinansiering kan den mån i vilken vissa kategorier kostnader som stödmottagaren lägger ut på entreprenad påverka omfattningen av de beräknade kostnaderna. Medlemsstaterna bör följaktligen bedöma hur stor inverkan upphandlingen av tjänster inom projekt som ingår i en insats har på omfattningen av de beräknade kostnaderna och därmed schablonsatsen, förutom när det gäller sådana schablonsatser som anges i förordningen (artikel 68 b och c i förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 14.2 i ESF-förordningen och artikel 19 i ETS-förordningen). Detta skulle kunna innebära att dämpande åtgärder måste införas i metoden. Om omfattningen av upphandlade tjänster har en betydande inverkan på de beräknade kostnadernas omfattning, bör schablonsatsen antingen sänkas i proportion till upphandlingens omfattning eller

endast tillämpas för kostnader som inte upphandlas (entreprenadkostnaderna måste dras av vid schablonfinansiering av indirekta kostnader enligt Horisont 2020-metoden). Det kan dock också vara så att upphandlingen av tjänster inte påverkar de beräknade kostnadernas omfattning eller att effekten är obetydlig. I detta fall kanske det inte behövs några dämpande åtgärder. Tjänsteupphandlingens inverkan på schablonsatsen bör dock analyseras (t.ex. på grundval av liknande tidigare åtgärder eller föregående projekt) och beaktas vid valet av metod (sats) för tillämpning av schablonfinansiering. Medlemsstaterna kan dock bestämma om upphandlade tjänster inom ett projekt ska undantas eller inte från de kategorier kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas, förutsatt att principen om likabehandling iaktas.

Exempel (Eruf)

En kommun får ett bidrag på högst 1 000 000 euro i stödberättigande kostnader för byggandet av en väg. Förvaltningsmyndigheten vill tillämpa artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser för att beräkna de indirekta kostnaderna för denna insats som inte blivit föremål för offentlig upphandling fullt ut. Förvaltningsmyndigheten vill dock dämpa effekterna på de indirekta kostnaderna för anlitandet av utkontrakterad personal. Den beslutar att inte räkna med direkta kostnader för utkontrakterad personal i de direkta personalkostnader som schablonsatsen tillämpas för. Följande budget föreslås för insatsen:

Projekt 1: Arbete (förfarande för offentlig upphandling)	700 000 euro
Projekt 2: Övriga kostnader:	298 500 euro
<i>Direkta personalkostnader</i>	<i>50 000 euro</i>
<i>Varav direkta kostnader för utkontrakterad personal</i>	<i>10 000 euro</i>
<i>Övriga direkta kostnader</i>	<i>242 500 euro</i>
<i>Indirekta kostnader</i>	<i>(Direkta personalkostnader – direkta personalkostnader för utkontrakterad personal x 15% = 40 000 euro x 15% = 6 000 euro)</i>
Summa deklarerade kostnader	998 500 euro

1.6.3. Rekommenderad metod för upphandlade projekt även då stödmottagarna tillhör kategorier som inte omfattas av direktiv 2004/18/EG

Kommissionen rekommenderar att den metod som beskrivs ovan (avsnitt 1.6.1, tillämpad per analogi; avsnitt 1.6.2, tillämpad i samtliga fall) ska tillämpas för upphandlade projekt även när stödmottagarna tillhör kategorier som inte omfattas av direktiv 2004/18/EG, för att avsikten att begränsa de förenklade kostnadsalternativen till bidrag och återbetalningspliktigt stöd ska respekteras.

1.6.4. Nationella regler om utgifternas stödberättigande⁽¹⁴⁾

För programperioden 2014–2020 fastställs de stödberättigande utgifterna på grundval av nationella regler med

undantag som föreskrivs i de fondspecifika förordningarna (artikel 65.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser). De måste omfatta samtliga utgifter som deklarerats under programmet. Dessutom ska förvaltningsmyndigheten "ansvara för att det operativa programmet förvaltas i enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning" (artikel 125.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser) och den får även tillämpa strängare regler än dem som anges i den tillämpliga EU-lagstiftningen.

Förvaltningsmyndigheterna bör därför fastställa och dokumentera reglerna för stödberättigande för insatser inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna på lämplig nivå (nationell, regional eller lokal nivå eller per operativt program), göra dem tillgängliga för potentiella stödmottagare och ange alla relevanta regler i de handlingar där stödvillkoren anges. Som en del av dessa regler bör även ramen för tillämpning av artikel 67 i förordningen om gemensamma bestämmelser anges.

1.6.5. Fondspecifika bestämmelser

Specifika bestämmelser i Ejflu-förordningen

Förvaltningsmyndigheter måste se till att beräkningarna av de förenklade kostnadsalternativen är tillräckliga och riktiga när de görs på förhand utifrån en rättvis, skälig och verifierbar beräkning. I detta syfte ska ett organ, som är funktionsmässigt oberoende av de myndigheter som ansvarar för programmets genomförande och som besitter lämplig sakkunskap, göra beräkningarna eller bekräfta att beräkningarna är tillräckliga och riktiga. Landsbygdsprogrammet måste innehålla en förklaring som bekräftar att beräkningarna är tillräckliga och riktiga⁽¹⁵⁾.

Om förvaltningsmyndigheten använder en metod som fastställts enligt artikel 67.5 b, c, d eller e i förordningen om gemensamma bestämmelser, krävs inga sådana beräkningar eller någon sådan förklaring som nämns ovan.

Landsbygdsprogrammet bör endast innehålla den metod som används för att beräkna de betalningar som baseras på förenklade kostnadsalternativ. Om inga metodförändringar görs under programperioden, krävs ingen ändring av programmet. Om ett system av förenklade kostnadsalternativ införs som betalningsmekanism inom en specifik åtgärd, bör programmet ändras i enlighet därmed.

För en förteckning över Ejflu-åtgärder som omfattas av förenklade kostnadsalternativ, se den sista bilagan till denna vägledning.

⁽¹⁵⁾ Artikel 62 i förordning (EU) nr 1305/2013.

ETS-specifika bestämmelser

På EU-nivå fastställs specifika bestämmelser om stödberättigande utgifter för samarbetsprogram med avseende på personalkostnader, kontorskostnader, administrativa utgifter, rese- och boendekostnader, kostnader för externa sakkunniga och tjänster samt utrustningskostnader.

Utan att det påverkar reglerna om stödberättigande utgifter i förordningen om gemensamma bestämmelser och ETS-förordningen och i de specifika bestämmelserna om stödberättigande utgifter för samarbetsprogram, ska övervakningskommittén fastställa ytterligare bestämmelser om stödberättigande utgifter för samarbetsprogram i stort.

För frågor som inte omfattas av bestämmelserna ovan, ska de nationella bestämmelserna i den medlemsstat där utgiften ådragits tillämpas.

⁽¹⁴⁾ Detta avsnitt gäller inte ETS. Se avsnitt 1.6.5.

2. SCHABLONFINANSIERING

När det gäller schablonfinansiering beräknas specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt har fastställts på förhand med tillämpning av en procentsats, som fastställts på förhand för en annan eller flera *andra* kategorier av stödberättigande kostnader.

2.1. Fastställande av kostnadskategorier

I ett schablonfinansieringssystem finns det högst tre olika kostnadskategorier:

- Typ 1: Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen.
- Typ 2: Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen.
- Typ 3: Andra kategorier av stödberättigande kostnader, i relevanta fall: Schablonsatsen tillämpas inte för dessa och de beräknas inte med schablonsatsen.

Vid tillämpning av ett schablonfinansieringssystem måste förvaltningsmyndigheten fastställa de kostnadskategorier som omfattas av respektive typ: Alla kostnadskategorier ska omfattas av någon – endast en – av de tre olika typerna. Det bör noteras att en typ i vissa fall kan definieras såsom motsats till en annan typ eller andra typer (i ett system där det bara finns direkta (typ 1) och indirekta (typ 2) kostnader, skulle indirekta kostnader t.ex. kunna betraktas som samtliga stödberättigande kostnader som inte är stödberättigande direkta kostnader).

Förordningen innehåller inte någon begränsning av de kategorier av stödberättigande kostnader som kan användas för schablonfinansiering. Användningen av schablonfinansiering bör dock främst syfta till förenkling och minskning av felkvoten. Schablonsatser är därmed bäst lämpade för kostnader som är relativt låga och som är dyra att verifiera.

2.2. Specifika schablonfinansieringssystem för beräkning av indirekta kostnader enligt bestämmelserna

2.2.1. Beräkningsmetoder för indirekta kostnader

Bestämmelserna omfattar specifika schablonfinansieringssystem. I artikel 68.1 i förordningen om gemensamma

bestämmelser anges **några schablonfinansieringssystem för beräkning av indirekta kostnader:**

- I punkt a föreskrivs ett allmänt schablonfinansieringssystem för indirekta kostnader med en schablonsats på upp till 25 %. Detta innebär en fortsättning av det nuvarande systemet och den verkliga schablonsatsen måste motiveras enligt någon av beräkningsmetoderna enligt artikel 67.5 a och c i förordningen om gemensamma bestämmelser. Detta är ett flexibelt system. Det skulle kunna baseras:
 - på endast två kostnadstyper – typ 1: direkta kostnader och typ 2: indirekta kostnader – eller
 - på tre kostnadstyper – typ 1: "begränsade" direkta kostnader, typ 2: indirekta kostnader som beräknas enligt typ 1, typ 3: direkta kostnader som inte är "begränsade" kostnader (typ 1).
- Enligt punkt b kan en förvaltningsmyndighet tillämpa en schablonsats på upp till **15 % av de direkta personalkostnaderna** för att beräkna de indirekta kostnaderna. Dessa 15 % får utnyttjas direkt av förvaltningsmyndigheten, utan någon ytterligare motivering. Detta är ett exempel på ett system där det finns tre kostnadskategorier: typ 1: direkta personalkostnader, typ 2: indirekta kostnader och typ 3: direkta kostnader som inte är personalkostnader (se bilaga 1 för ett exempel på detta).
- Enligt punkt c kan en schablonsats återanvändas för indirekta kostnadssystem som finns inom unionens politikområden, med utgångspunkt i de som används inom Horisont 2020 och Life och som anges närmare i en delegerad akt (se avsnitt 5.3.1.2).

2.2.2. Definition av direkta kostnader, indirekta kostnader och personalkostnader

Dessa system kan innebära att förvaltningsmyndigheten måste definiera de direkta och indirekta kostnaderna samt personalkostnaderna. Definitionerna måste vara förenliga med kommissionens allmänna vägledning nedan.

- **Direkta kostnader** är sådana kostnader som direkt hänförs till en enskild aktivitet hos den aktör där kopplingen till den enskilda aktiviteten kan visas (t.ex. realtidsregistrering).
- **Indirekta kostnader** är däremot vanligtvis sådana kostnader som inte är direkt kopplade eller som inte direkt kan kopplas till någon enskild aktivitet hos den berörda aktören. Sådana kostnader kan t.ex. vara administrativa utgifter för vilka det är svårt att ange något exakt belopp som kan hänföras till en särskild aktivitet (t.ex. utgifter för administration/personal: förvaltning, personalrekrytering, bokförare, städare, telefon, vatten och el.⁽¹⁶⁾).

⁽¹⁶⁾ Denna lista är inte tvingande. Det är enbart medlemsstatens ansvar att fastställa sina kostnadskategorier på ett otvetydigt sätt.

- **Personalkostnader⁽¹⁷⁾** är kostnader som uppstår till följd av ett avtal mellan arbetsgivare och arbetstagare eller tjänstekontrakt för extern personal (förutsatt att kostnaderna kan fastställas på ett tydligt sätt). Om en stödmottagare upphandlar tjänster av en extern utbildare för att utbilda sin egen personal, måste de olika kostnadstyperna anges på fakturan. Utbildarens lön kommer att betraktas som en extern personalkostnad. Utbildningsmaterial till exempel kan dock inte räknas med. Med personalkostnader menas den totala

ersättning, inklusive vårdförmåner enligt kollektivavtal, som utbetalas till personer i utbyte mot arbete som berör insatsen. De inbegriper även skatter och arbetsgivaravgifter (första och andra pelaren, tredje pelaren endast om det anges i ett kollektivavtal) samt sociala avgifter som arbetsgivaren måste eller kan välja att betala. Kostnader för affärsresor betraktas dock inte som personalkostnader. Anslag eller löner som betalas ut till deltagare i ESF-insatser betraktas inte heller som personalkostnader.

Exempel (de europeiska struktur- och investeringsfonderna): Lokalt ledd utveckling

Förvaltningsmyndigheten har, baserat på tidigare erfarenhet, gjort en bedömning av den typiska andelen löpande kostnader och ledningskostnader för en viss lokal aktionsgrupp och jämfört denna med utgifterna för genomförandet av lokala insatser inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin samt förberedandet och genomförandet av den lokala aktionsgruppens samarbetsverksamhet. Även om stödet från de europeiska struktur- och investeringsfonderna inte får överstiga taket på 25 % av de sammanlagda offentliga utgifterna inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin, visar erfarenheten att den procentuella andelen faktiskt är lägre i de flesta fall.

Förvaltningsmyndigheten fastställer en schablonsats på 17 % (utifrån en rättvis, skälig och verifierbar metod i enlighet med artikel 67.1 d och 67.5 a i förordningen om gemensamma bestämmelser men inte artikel 68.1 a i denna, eftersom schablonsatsen täcker mer än indirekta kostnader) av utgifterna för genomförandet av insatser inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin samt förberedandet och genomförandet av den lokala aktionsgruppens samarbetsverksamhet, för att täcka följande kostnader:

- Löpande kostnader (driftskostnader, personalkostnader, utbildningskostnader, kostnader kopplade till pr-verksamhet, finansiella kostnader samt kostnader kopplade till övervakning och utvärdering av strategin).
- Kostnader kopplade till ledningsfunktioner inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin för att underlätta utbyte mellan berörda parter för att ge information, främja strategin och stödja potentiella stödmottagare i syfte att utveckla insatser och utarbeta ansökningar.

Om den budget som tilldelas den lokala aktionsgruppen för genomförandet av insatser inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin samt förberedandet och genomförandet av den lokala aktionsgruppens samarbetsverksamhet för perioden 2014–2020 är på 1,5 miljoner euro (typ 1), skulle den högsta budgeten för löpande kostnader och ledningskostnader vara 1,5 miljoner euro x 17 % = 255 000 euro (typ 2). Den totala budget som tilldelas den lokala aktionsgruppen är följaktligen 1 755 miljoner euro.

Under genomförandefasen innebär detta att när en stödmottagare begär ersättning för utgifterna för ett projekt, kommer den lokala aktionsgruppen också att kunna begära 17 % av beloppet för dess löpande kostnader och ledningskostnader.

Om utgifterna för ett projekt motsvarar 1 000 euro (typ 1), kan den lokala aktionsgruppen deklarerar 1 000 euro x 17 % = 170 euro (typ 2) till förvaltningsmyndigheten i löpande kostnader och ledningskostnader.

Den lokala aktionsgruppen kommer inte att behöva tillhandahålla några verifikationer för löpande kostnader och ledningskostnader som deklarerar utifrån schablonsatsen, men den metod som använts för att fastställa schablonsatsen på 17 % måste kunna verifieras.

Det bör noteras att schablonsatsen kan fastställas separat enbart för löpande kostnader eller ledningskostnader.

Obs! Man bör komma ihåg att metoden för att fastställa schablonsatsen, liksom i exemplet ovan, inte nödvändigtvis är densamma som för att fastställa taket på 25 %. Oavsett vilken metod som används för att fastställa schablonsatsen, måste dock bestämmelserna om taket för löpande kostnader och ledningsfunktioner i artikel 35.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser iakttas.

⁽¹⁷⁾ Denna definition gäller inte ETS. För en ETS-baserad definition av personalkostnader, se kommissionens delegerade förordning (EU) nr 481/2014.

2.2.3. Fondspecifika regler

Specifika regler för ESF

I artikel 14.2 i förordning (EU) nr 1304/2013 föreskrivs ett **särskilt schablonfinansieringssystem med avseende på ESF. Direkta personalkostnader får användas för att beräkna alla andra kategorier av stödberättigande kostnader**, i projektet, utifrån en schablonsats på upp till 40%. Alla andra kostnadskategorier innefattar andra direkta kostnader (förutom direkta personalkostnader, men med inbegripande av löner och anslag som betalas ut till deltagarna) och indirekta kostnader. Dessa 40% får utnyttjas direkt av förvaltningsmyndigheten, utan någon ytterligare motivering.

Exempel (specifika regler för ESF)

Följande budget (i euro) föreslås för en utbildning:

Summa direkta kostnader	55 000
Direkta personalkostnader	30 000
Boendekostnader	4 000
Resekostnader	5 000
Måltider	1 000
Information/publicitet	5 000
Anslag till deltagare från en offentlig arbetsförmedling	10 000

Summa indirekta kostnader	5 000
Indirekta personalkostnader	4 000
El, telefon	1 000

Förvaltningsmyndigheten kan besluta att tillämpa artikel 14.2 i ESF-förordningen för detta projekt. I sådant fall ska bidragsöverenskommelsen föreskriva följande högsta anslag:

Direkta personalkostnader: 30 000 euro

Övriga kostnader: $30\,000 \times 40\% = 12\,000$ euro

Summa kostnader: $30\,000 + 12\,000 = 42\,000$ euro

Specifika regler för ETS

Artikel 19 i förordning (EU) nr 1299/2013 föreskriver att personalkostnaderna för en insats får beräknas som en schablonsats på upp till 20% av insatsens direkta kostnader som inte utgör personalkostnader. Detta innebär att endast direkta personalkostnader får beräknas med en schablonsats (av andra direkta kostnader än personalkostnader). Det innebär också att schablonsatsen kan användas utan att medlemsstaten måste göra en beräkning för att fastställa tillämpliga satser.

3. STANDARDISERADE SKALOR FÖR ENHETSKOSTNADER

3.1. Allmänna principer

I fråga om standardiserade skalor för enhetskostnader kommer alla eller en del av de stödberättigande kostnaderna för en insats att beräknas på grundval av kvantifierade verksamheter, bidrag, utfall eller resultat multiplicerat med standardiserade skalor för enhetskostnader som fastställts på förhand. Detta alternativ kan användas för alla typer av projekt eller delar av ett projekt, när det är möjligt att definiera kvantiteter i samband med en aktivitet och standardiserade skalor för enhetskostnader. Standardiserade skalor för enhetskostnader tillämpas vanligtvis för lätt identifierbara kvantiteter.

Standardiserade skalor för enhetskostnader kan vara **processbaserade** och syfta till att ge täckning genom en så bra uppskattning som möjligt av de verkliga kostnaderna för att utföra en insats. De kan också vara **utfallsbaserade** (utfalls- eller resultatbaserade) eller såväl process- som utfallsbaserade (jfr exemplet i avsnitt 6.5.3).

Förvaltningsmyndigheter bör också ta hänsyn till den inverkan som de olika utformningarna kommer att ha när det gäller motiveringen av de stödberättigande kostnaderna.

En förvaltningsmyndighet kan fastställa olika skalor för enhetskostnader för olika verksamheter.

Exempel (utfallsbaserade skalor för ESF)

För avancerad IT-utbildning på 1 000 timmar för 20 deltagare, kan de stödberättigande kostnaderna beräknas utifrån en timkostnad för utbildningen x antalet timmar för deltagarna. Timkostnaden har fastställts i förväg av förvaltningsmyndigheten och anges i det dokument där stödvillkoren anges.

Om man till exempel antar att förvaltningsmyndigheten fastställer utbildningskostnaden till 7 euro per timme och deltagare, blir det högsta bidraget till projektet $1\,000 \text{ timmar} \times 20 \text{ deltagare} \times 7 \text{ euro/timme/deltagare} = 140\,000 \text{ euro}$.

Vid insatsens slut fastställs de slutliga stödberättigande kostnaderna utifrån det faktiska antalet timmar per deltagare (vilket kan omfatta en viss motiverad frånvaro), efter deltagarnas faktiska deltagande och levererade kurser. Det kommer fortfarande att behöva lämnas bevis på deltagarnas närvaro med uppgift om utbildningsverksamhet och den faktiska närvaron.

Om det i slutändan endast var 18 personer som deltog i utbildningen, varav 6 var med på 900 timmar, fem på 950 timmar, fem på 980 timmar och de återstående två var med på 1 000 timmar, skulle det totala antalet timmar x antalet deltagare vara

$900 \times 6 + 950 \times 5 + 980 \times 5 + 1\,000 \times 2 = \text{totalt } 17\,050 \text{ timmars utbildning} \times \text{antalet deltagare}$.

De stödberättigande utgifterna blir alltså $17\,050 \text{ utbildningstimmar} \times 7 \text{ euro} = 119\,350 \text{ euro}$.

Exempel (utfallsbaserade skalor för Eruf)

Stödmottagaren, en regional församling, inrättar en rådgivningstjänst för små och medelstora företag i regionen. Tjänsten tillhandahålls av den regionala församlingens rådgivare. Baserat på tidigare redovisning från församlingens rådgivningsavdelning, beräknas värdet för en dags rådgivning till 350 euro/dag. Bidraget beräknas utifrån följande formel: antalet dagar x 350 euro. Det kommer fortfarande att finnas ett behov av korrekt tidsrapportering av utbildningsverksamheten och rådgivarnas närvaro.

Exempel (resultatbaserade skalor för ESF)

Ett arbetssökarprogram på sex månader (nedan kallat insatsen) skulle kunna finansieras på grundval av en standardiserad enhetskostnad (t.ex. 2 000 euro per person) för var och en av de 20 deltagare i insatsen som får en anställning och som behåller den under en i förväg angiven period, till exempel sex månader. Beräkning av det högsta möjliga bidraget till insatsen: 20 personer x 2 000 euro/förmedlad anställning = 40 000 euro.

De slutliga stödberättigande kostnaderna beräknas utifrån det faktiska utfallet av insatsen: Om endast 17 personer kom ut på arbetsmarknaden och behöll sina anställningar under den angivna perioden, blir de slutliga stödberättigande kostnaderna utifrån vilka bidraget ska betalas ut till stödmottagaren 17 x 2 000 euro = 34 000 euro.

Exempel (utfallsbaserade skalor för Ejflu) "Investeringar i skogsområdesutveckling och förbättring av skogars livskraft" (artikel 21)

En skogsbrukare ska få stöd för beskogning och underhåll av tre hektar skog i sju år. Kostnaderna (för beskogning och underhåll) har fastställts på förhand av förvaltningsmyndigheten utifrån typen av skog. Denna metod ska ingå i landsbygdsutvecklingsprogrammet. Kostnaderna är följande: 2 000 euro per hektar för etablering av skog och för underhåll, 600 euro per hektar det första året och 500 euro per hektar efterföljande år.

De totala stödberättigande kostnaderna skulle därför bli

3 hektar x 2 000 euro per hektar + 3 hektar x 600 euro per hektar + (3 hektar x 500 euro per hektar) x 6 år = 16 800 euro.

3.2. Personalkostnader per timme

I artikel 68.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser införs en ny regel för att underlätta tillämpningen av enhetskostnader per timme för beräkning av personalkostnaderna⁽¹⁸⁾ för en viss insats:

$$\text{Personalkostnad per timme} = \frac{\text{senast dokumenterade årliga bruttopersonalkostnader}}{1720}$$

En årsarbetstid på 1720 timmar är en standard som kan tillämpas direkt, utan att medlemsstaten måste göra någon föregående beräkning.

Täljaren, dvs. senast dokumenterade bruttopersonalkostnader, måste dock motiveras. Om det rör sig om ett projekt som genomförts under flera års tid, kan förvaltningsmyndigheten välja att uppdatera personalkostnaden per timme när nya uppgifter finns till förfogande eller tillämpa samma personalkostnad för hela genomförandeperioden. Om genomförandeperioden är mycket lång, är det lämpligt att fastställa olika etapper då personalkostnaden per timme kan revideras (liksom bidragsöverenskommelsen).

När det gäller täljaren finns det åtminstone två möjligheter när det gäller kostnaderna för de personer som arbetar med en insats:

1. Täljaren avser endast den person som arbetar direkt med insatsen. Den kan baseras på personens faktiska lön eller de genomsnittliga personalkostnaderna för ett större antal arbetstagare, som är i samma grad eller omfattas av liknande åtgärder, vilka i stort sett motsvarar lönenivån.
2. Täljaren innefattar lönen för en person som arbetar direkt med insatsen och en del av den indirekta personalens löner (t.ex. högvärlönde chefer som vanligtvis arbetar indirekt med insatsen) som kan reserveras för insatsen (regler om reservering av indirekta kostnader för en insats kommer att gälla, exempelvis användningen av ett motiverat fördelningsinstrument). Den kan innefatta personalkostnader vid kostnadsstället eller avdelningen (som genomför insatsen) där lönenivån kan variera avsevärt inom gruppen av anställda i sig. Detta kommer att leda till en standardiserad skala av enhetskostnader som innefattar lönen för en person som arbetar med en insats och en del av de indirekta lönerna.

⁽¹⁸⁾ Jämför definitionen av personalkostnader, avsnitt 2.2.2.

Förvaltningsmyndigheter bör dock vara medvetna om att det andra alternativet sannolikt inte är den mest praktiska lösningen. Det vore klokare att välja det första alternativet eller att beräkna en personalkostnad per timme som innefattar indirekta kostnader (på grundval av en schablonsats) eller till och med alla övriga stödberättigande kostnader (allomfattande personalkostnader per timme).

Om förvaltningsmyndigheten väljer detta alternativ, bör den notera följande:

- Med "genomförande av en insats" menas att man ombesörjer samtliga steg i en insats. Det finns ingen avsikt att utesluta några personalkostnader som rör särskilda steg i en insats.
- I de nationella reglerna om stödberättigande måste det anges vad som menas med årliga bruttopersonalkostnader, med hänsyn tagen till normala redovisningsrutiner (se avsnitt 5.2.1.3).

- Den senaste årliga bruttopersonalkostnaden måste dokumenteras med räkenskaper, avlöningslistor osv. Denna information måste inte revideras på förhand men den måste kunna revideras.
- En beräkningsmetod grundad på historiska uppgifter från stödmottagaren kan inte användas eftersom förordningen hänvisar till senast dokumenterade årliga bruttopersonalkostnader.
- Senast dokumenterade årliga bruttopersonalkostnader innebär att stödmottagaren måste kunna uppvisa en tidigare referensperiod på ett år (12 efterföljande månader). Det går inte att använda uppgifter som rör perioder efter undertecknandet av det dokument där stödvillkoren anges.
- Endast arbetade timmar bör användas för att beräkna de stödberättigande personalkostnaderna. Årlig ledighet ingår t.ex. redan i beräkningen av personalkostnaderna per timme.

Fördelen med denna metod är att de 1 720 timmarna inte kan ifrågasättas.

Exempel (Eruf):

Vissa typer av projekt som riktas till små och medelstora företag i fråga om FoU och innovation har ofta en hög andel personalkostnader. Tillämpningen av standardiserade skalor för enhetskostnader som ett alternativ är en välkommen förenkling för dessa små och medelstora företag. Enhetskostnaden för verksamheter uttrycks i det här fallet som en timkostnad för de timmar som de anställda verkligen lägger ner på projektet. Den fastställs i förväg i det dokument där stödvillkoren anges, där det högsta finansiella stödbeloppet anges som det högsta antalet arbetade timmar som får multipliceras med enhetskostnaden (de beräknade kostnaderna för den personal som deltar).

Syftet med den standardiserade enhetskostnaden är att täcka de verkliga kostnaderna genom att göra en så bra uppskattning som möjligt av de verkliga kostnaderna och att ta hänsyn till skillnader mellan regioner och branscher. Den standardiserade enhetskostnaden definieras som en personalkostnad per timme enligt följande formel:

Personalkostnad per timme = bruttoårslönen (inklusive rättsliga avgifter) delad med genomsnittlig reglerad arbetstid (inklusive semester).

Exempel: Personalkostnad per timme = 60 000 euro / (1 980 timmar – 190 timmars årlig ledighet) = 60 000 / 1 790 = 33,52 euro/timme.

Det finansiella stödet till insatsen beräknas som timkostnaden multiplicerad med det verkliga och kontrollerade antalet arbetade timmar. Detta innebär att små och medelstora företag måste behålla all dokumentation av det antal timmar som personalen lagt på projektet och att förvaltningsmyndigheten måste behålla all dokumentation som motiverar personalkostnaden per timme. I princip medför ett mindre antal styrka arbetstimmar ett mindre slutligt stödbelopp.

Ytterligare exempel: *Samma som ovan, men personalkostnaden per timme baseras på artikel 68.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser.*

Personalkostnad per timme = senast dokumenterade bruttoårslönen (inklusive rättsliga avgifter) delad med 1 720 timmar.

Exempel: Timkostnad = 60 000 euro / 1 720 timmar = 60 000 / 1 720 = 34,88 euro/timme.

4. KLUMPSUMMOR

4.1. Allmänna principer

När det gäller klumpsummor beräknas samtliga stödberättigande kostnader eller delar av stödberättigande kostnader utifrån klumpsummor som fastställts på förhand (fastställandet av klumpsumman bör motiveras av förvaltningsmyndigheten⁽¹⁹⁾), i enlighet med en förhandsöverenskommelse om verksamheter och/eller utfall. Bidraget betalas ut om de på förhand fastställda villkoren om verksamheter och/eller utfall uppfylls.

Möjligheten att använda sig av klumpsummor är en tillämpning av proportionalitetsprincipen som syftar till att minska den administrativa bördan för små insatser och öka icke-statliga organisationers (men även andras) tillgång till de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Detta är skälet till att klumpsummor som omfattas av artikel 67.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser är begränsade till belopp som understiger 100 000 euro i offentligt stöd.

Detta belopp motsvarar det offentliga stöd som betalas till eller av stödmottagaren för den aktivitet som får stöd genom klumpsumman (exklusive eventuellt privat deltagande). Det innefattar inte anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats (se avsnitt 7.2.1).

Även om flera klumpsummor får kombineras för att täcka olika kategorier av stödberättigande kostnader eller olika projekt inom samma insats, får den totala klumpsumman inte överskrida 100 000 euro i offentligt stöd för ett visst organ som tar emot bidraget eller det återbetalningspliktiga stödet. Klumpsummor som inte överskrider 100 000 weuro i offentligt stöd i ett projekt får dock kombineras med verkliga kostnader och/eller andra förenklade kostnadsalternativ upp till ett totalt offentligt stöd som får överskrida 100 000 euro.

Systemet med klumpsummor kan också användas för bidrag när standardiserade skalor för enhetskostnader inte är någon lämplig lösning, t.ex. vid produktion av en uppsättning verktyg, anordnande av ett litet lokalt seminarium osv.

4.2. Exempel på klumpsummor

Exempel (Eruf)

För att främja lokala produkter vill en grupp småföretag delta tillsammans i en handelsmässa.

På grund av insatsens låga kostnader beslutar förvaltningsmyndigheten att använda en klumpsumma för att beräkna det offentliga stödet. Därför uppmanas gruppen av företag att föreslå en budget för kostnaderna för att hyra, sätta upp och bemanna utställningsmontern. En klumpsumma på 20 000 euro fastställs utifrån förslaget. Utbetalningen till stödmottagaren ska göras på grundval av ett bevis på att man har deltagit i mässan. Den överenskomna budgeten på 20 000 euro bör arkiveras för revisioner (verifikation av förhandsberäkningen av klumpsumman).

⁽¹⁹⁾ Övervakningskommittén i fråga om ETS.

Exempel (ESF)

En icke-statlig organisation som anordnar barnomsorg behöver stöd för att inleda en ny verksamhet. Den ansöker om en klumpsumma genom att lämna in ett detaljerat budgetförslag för att inleda verksamheten och driva den under ett år. Tanken är att verksamheten ska kunna bedrivas självständigt efter det första året. Klumpsumman kan till exempel täcka lönekostnaderna för en person som ansvarar för att ta hand om barnen under ett år, avskrivning av ny utrustning, kostnader för att marknadsföra den nya verksamheten och indirekta kostnader för förvaltnings- och redovisningskostnader, vatten, el, värme, hyra osv.

På grundval av det detaljerade budgetförslaget och efter en jämförelse med liknande insatser, beviljar förvaltningsmyndigheten en klumpsumma på 47 500 euro som ska täcka alla dessa kostnader. I slutet av insatsen betalas beloppet ut till den icke-statliga organisationen på grundval av prestationerna, om ett normalt antal (10) ytterligare barn har fått barnomsorg. I det här fallet skulle alltså de verkliga kostnaderna för verksamheten inte behöva motiveras.

Detta innebär dock att de stödberättigande kostnaderna blir 0 och att klumpsumman inte betalas om endast nio barn fått barnomsorg.

Exempel (ESF)

En romsk icke-statlig organisation vill anordna ett lokalt seminarium och ta fram verktyg för de socioekonomiska förhållandena för det romska samhället i en region i en medlemsstat. Dokumentet där stöd villkoren anges ska inbegripa ett detaljerat budgetförslag och målen för bidraget, dvs. 1) genomförande av seminariet och 2) framställning av verktyg för att göra arbetsgivarna i regionen mer medvetna om romernas särskilda problem.

På grund av insatsens storlek och mål (liten insats med kostnader som inte är lätta att kvantifiera genom standardiserade skalor för enhetskostnader) samt stödmottagarens egenskaper (lokal icke-statlig organisation) beslutar förvaltningsmyndigheten att använda systemet med klumpsummor.

För att beräkna klumpsummans storlek behöver förvaltningsmyndigheten ett detaljerat budgetförslag för var och en av insatserna. Efter förhandlingar om det detaljerade budgetförslaget fastställs klumpsumman till 45 000 euro fördelat på två projekt där 25 000 euro går till seminariet och 20 000 euro går till verktygen.

Om villkoren i det dokument där stöd villkoren anges respekteras (anordnande av seminariet och produktion av verktygen), kommer 45 000 euro att betraktas som stödberättigande kostnader vid avslutandet. De verifikationer som krävs för att betala ut bidraget (och som sedan ska arkiveras) är beviset på att seminariet anordnades och den färdiga uppsättningen verktyg producerades.

Om endast en del av projekten (t.ex. seminariet) genomförs, sänks bidraget för den delen (25 000 euro) beroende på vad som överenskommit enligt det dokument där stöd villkoren anges.

Exempel (Ejflu) "Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel" (artikel 16)

En grupp jordbrukare som har fått stöd för att täcka sitt första deltagande i ett erkänt kvalitetssystem vill anordna PR-verksamhet för sina produkter. Förvaltningsmyndigheten har beräknat kostnaden för verksamheten som en klumpsumma (dvs. 15 000 euro/seminarium med minst 50 deltagare). Gruppen av jordbrukare måste ge bevis på att verksamheten utförts och på antalet deltagare (som ska vara minst 50).

5. FASTSTÄLLANDE AV SCHABLONFINANSIERING, STANDARDISERADE SKALOR FÖR ENHETSKOSTNADER OCH KLUMPSUMMOR

I artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser och artikel 14.3 i ESF-förordningen införs flera metoder för beräkning av förenklade kostnader. Vissa av dem baseras på statistiska uppgifter, andra på uppgifter från stödmottagarna eller på delar av förordningen. Vissa ger en stor flexibilitet, medan andra ger en stor rättslig säkerhet eller kan fastställas med en begränsad administrativ börda.

När det gäller de förenklade kostnadsalternativen är det viktigt att se till att det görs en riktig förhandsbedömning och dokumentation av metoden, om nödvändigt, eftersom **det bara är framstegen som kontrolleras i efterhand.**

5.1. Krav på förhandsfastställande⁽²⁰⁾

Det är viktigt att informera stödmottagarna i det dokument där stödvillkoren anges om exakt vad som krävs för att styrka de deklarerade utgifterna och vilka utfall eller resultat som ska uppnås.

De förenklade kostnadsalternativen måste därför fastställas på förhand och tas med exempelvis i förslagsinfordran eller **allra senast i det dokument där stödvillkoren anges.** De relevanta metoderna och villkoren bör införlivas i de nationella regler för stödberättigande som gäller för programmet på antingen nationell eller regional nivå eller som är specifika för programmet i fråga. Detta innebär också att när man väl har fastställt de standardiserade skalorna för enhetskostnader och schablonsatsen eller beloppet (i fråga om klumpsommor), får de inte ändras under eller efter insatsens genomförande för att kompensera för ökade kostnader eller outnyttjade delar av den tillgängliga budgeten.

Eftersom de förenklade kostnadsalternativen måste fastställas på förhand bör man undvika retroaktiv tillämpning för insatser som redan genomförts på grundval av verkliga kostnader, eftersom detta skulle medföra en betydande arbetsbörda för de nationella myndigheterna när det gäller att garantera lika behandling mellan stödmottagarna.

När det gäller fleråriga insatser är det dock möjligt att göra en avräkning och avsluta motsvarande verksamheter i insatsen efter att en första del av insatsen har genomförts och att därefter använda standardiserade skalor för enhetskostnader eller klumpsommor för den återstående delen/perioden av insatsen. I sådana fall bör den period för vilken verkliga kostnader deklarerats vara tydligt åtskild från den period för vilken kostnader deklarerats utifrån de förenklade kostnadsalternativen för att undvika dubbeldeklarering av projektkostnader.

5.2. En rättvis, skälig och kontrollerbar beräkningsmetod⁽²¹⁾

5.2.1. Allmänna principer

5.2.1.1. Den måste vara rättvis

Beräkningen måste vara rimlig, dvs. verklighetsbaserad, inte överdriven eller extrem.

Om en viss standardiserad skala av enhetskostnader på 1–2 euro tidigare har fungerat, kommer kommissionen inte att förvänta sig en enhetskostnad på 7 euro. Ur denna synvinkel är det oerhört viktigt vilken metod man använder för att fastställa enhetskostnaden eller schablonsatsen eller klumpsommor. Förvaltningsmyndigheten måste kunna förklara och motivera sina val. En "idealisk" rättvis beräkningsmetod ska kunna anpassa beloppen efter särskilda villkor eller behov. Genomförandet av ett projekt kan t.ex. kosta mer i en avlägsen region än i en central sådan, på grund av högre transportkostnader. Denna faktor bör tas med i beräkningen när man fastställer klumpsommor eller schablonsatser som ska betalas för liknande projekt i de båda regionerna.

Förenklade kostnader bör i vilket fall som helst inte missbrukas (regeln om schablonsatser som beräknas enligt artikel 67.5 a i förordningen om gemensamma bestämmelser får t.ex. inte

⁽²⁰⁾ Artikel 67.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

⁽²¹⁾ Artikel 67.5 a i förordningen om gemensamma bestämmelser.

leda till inflation i kostnaderna för insatsen, och insatserbör inte delas upp för att tillåta en systematisk användning av klumpsummor).

Målet för granskningsarbetet kommer att vara att undersöka basen för att fastställa beloppen och om huruvida de slutligen fastställda beloppen verkligen är förenliga med den basen.

5.2.1.2. Den måste vara skälig

Den viktigaste tanken bakom begreppet "skälig" är att beräkningen inte får gynna vissa stödmottagare eller insatser framför andra. Beräkningen av standardiserade skalor för enhetskostnader, klumpsumman eller schablonsatser måste garantera likabehandling av stödmottagare och/eller insatser.

Exempel på detta kan vara skillnader i schablonsatser eller belopp som inte är motiverade av objektiva egenskaper hos stödmottagarna eller insatserna eller av uttryckliga politiska mål.

Förvaltningsmyndigheter och revisorer från revisionsmyndigheten och kommissionen kommer inte att godta beräkningsmetoder som omotiverat diskriminerar vissa grupper av stödmottagare eller typer av insatser.

5.2.1.3. Den måste vara kontrollerbar

Fastställandet av schablonsatser, standardiserade skalor för enhetskostnader eller klumpsummor ska baseras på skriftliga bevis som kan kontrolleras⁽²²⁾. Förvaltningsmyndigheten måste kunna visa på vilka grunder det förenklade kostnadsalternativet har upprättats. Det är mycket viktigt att säkerställa överensstämmelse med principen om en sund finansiell förvaltning.

Det organ som fattar beslut om metoden med det förenklade kostnadsalternativet bör minst dokumentera följande:

- En beskrivning av beräkningsmetoden, inbegripet viktiga steg i beräkningen.
- Källor till de uppgifter som används för analysen och beräkningarna, inbegripet en bedömning av uppgifternas relevans för de planerade insatserna, och en bedömning av uppgifternas kvalitet.
- Själva beräkningen för att fastställa värdet av det förenklade kostnadsalternativet.

I händelse av en rättvis, skälig och kontrollerbar metod enligt artikel 67.5 a i förordningen om gemensamma bestämmelser är det inte godtagbart att fastställa förenklade kostnadsalternativ utan grund.

⁽²²⁾ Oavsett när metoden fastställts enligt artikel 67.5 a i förordningen om gemensamma bestämmelser, måste den kunna revideras så länge som den används.

5.2.2. Metoderna i praktiken

I förordningen om gemensamma bestämmelser anges flera möjligheter för uppfyllandet av kravet på rättvisa, skälighet och kontrollerbarhet.

5.2.2.1. Användningen av statistiska uppgifter eller annan objektiv information

Statistiska uppgifter eller annan objektiv information kan t.ex. vara undersökningar, förslagsinfordringar, riktmärkning med liknande typer av insatser osv. Detta leder vanligtvis till standardsystem som är tillämpliga för många insatser/stödmottagare. Enligt vad kommissionen erfarit är det i själva verket så att även om flera metoder kan användas för att fastställa klumpsummor, standardiserade skalor för enhetskostnader eller schablonfinansiering på förhand, är den vanligaste metoden statistisk analys av historiska uppgifter. En uppgiftskälla kan vara bestyrkta tidigare utgifter. Om de uppgifter som används inte är bestyrkta, bör de kontrolleras av förvaltningsmyndigheten.

Alternativt kan även förslagsinfordringar införas: En medlemsstat ska i sådana fall i förväg offentliggöra den grund som den kommer att använda för att beräkna klumpsummebaserade bidrag och som återigen måste vara rättvis, skälig och kontrollerbar. Detta innebär att de sökande bör känna till kriterierna för beviljandet av bidraget och att dessa kriterier ska vara standard och tillämpas på alla sökande för samma typer av projekt.

I fråga om en förslagsinfordran bör förvaltningsmyndigheten t.ex. kunna besvara följande typer av frågor: Innehåller förslagsinfordran alla uppgifter som behövs? Har de uppgifter som krävs för att fastställa klumpsumman angetts på vederbörligt sätt och förklarats i förväg? Kontrollerar förvaltningsmyndigheten att de kostnader som ingår exempelvis i det detaljerade budgetförslaget är rimliga och godtagbara för att klumpsumman ska kunna fastställas i det dokument där stöd-villkoren anges?

En annan lösning kan vara att medlemsstaten fastställer en klumpsumma för en viss aktivitet och gör en förslagsinfordran utifrån det beloppet samt finansierar de bästa förslagen.

5.2.2.2. Användningen av uppgifter som är specifika för de enskilda stödmottagarna⁽²³⁾

De metoder som beskrivs nedan kommer att tillämpas på stödmottagarna. Med hänsyn till de krav som användningen av stödmottagarspecifika uppgifter medför, innebär dessa metoder dock en förenkling för stödmottagare som kommer att genomföra flera projekt under programperioden.

⁽²³⁾ De metoder som omfattas av detta avsnitt är de som anges i artikel 67.5 a ii och iii i förordningen om gemensamma bestämmelser. Dessa krav omfattar inte artikel 14.3 i ESF-förordningen.

a) Kontrollerade historiska uppgifter för enskilda stödmottagare

Detta kommer att leda till ett tillfälligt system som är stödmottagarspecifikt. I nödvändiga fall bör uppgifterna endast avse stödmottagarens kostnadsställen eller avdelningar som är involverade i insatsen.

Metoden baseras på insamling av gamla redovisningsuppgifter från stödmottagaren, i fråga om verkliga kostnader som faktiskt uppkommit för de kategorier stödberättigande kostnader som täcks av de förenklade kostnaderna. Detta innebär i själva verket att stödmottagaren måste ha ett acceptabelt analytiskt redovisningssystem. Det innebär också att alla utgifter som inte är stödberättigande ska tas bort vid en beräkning som stöder de förenklade kostnadsalternativen.

När en förvaltningsmyndighet beslutar att använda denna metod, bör den beskriva följande:

- De kostnadskategorier som täcks.
- Den beräkningsmetod som används.
- Längden på den serie som ska erhållas: Redovisningsuppgifter **för de senaste tre åren** måste erhållas för identifiering av eventuella ovanliga omständigheter som skulle ha påverkat de faktiska kostnaderna ett visst år liksom tendenser som styr kostnadsbeloppen. Den treåriga referensperioden används för att årliga variationer ska kunna beaktas.
- Det referensbelopp som ska tillämpas, t.ex. de genomsnittliga kostnaderna under referensperioden eller de kostnader som registrerats de senaste åren.
- Eventuella justeringar som behövs för att ändra referensbeloppet.

b) Tillämpning av normala rutiner för kostnadsredovisning för enskilda stödmottagare

Normala redovisningsrutiner är rutiner som stödmottagaren använder sig av för att redovisa alla sina normala, dagliga verksamheter och finanser (som inte är kopplade till EU-stöd). Dessa metoder bör vara förenliga med nationella regler och standarder på redovisningsområdet. Längden på användningen är inte avgörande. En redovisningsmetod är inte "normal" om den har anpassats till en viss insats eller för EU stöd.

Det är viktigt att göra åtskillnad mellan verkliga kostnader och kostnader som fastställts enligt enskilda stödmottagares normala rutiner för kostnadsredovisning.

Med "kostnader som stödmottagaren faktiskt ådragit sig" avses kostnader som beräknats så exakt som möjligt och som vanligtvis avser varje fysisk person under insatsens gång. I praktiken är det godtagbart att använda standardtimme som måttenhet för personalkostnader per timme (se t.ex. metoden med 1 720 timmar i avsnitt 3.2). Måttenheten för att beräkna "verkliga kostnader" är dock de totala stödberättigande

personalkostnaderna för varje enskild person som varit delaktig i insatsen.

En timkostnad som baseras på stödmottagarens rutiner för kostnadsredovisning kan beräknas utifrån de genomsnittliga lönekostnaderna för en större grupp anställda. Detta är normalt sett en löneklass eller liknande, som i stort sett överensstämmer med lönenivån, men det kan också vara ett kostnadsställe eller en avdelning (som berörs av insatsen) där lönenivån kan variera avsevärt inom gruppen av anställda.

Detta innebär att de kostnader som uppstår genom tillämpning av rutiner för kostnadsredovisning generellt sett avviker från de verkliga kostnaderna. Vidare är de stödmottagarspecifika (eller till och med avdelningsspecifika) för en viss insats och en viss (kort) period (de använda uppgifterna avser ett år).

För att säkerställa likabehandling och att bidraget inte täcker kostnader som inte är stödberättigande, måste det därför föreskrivas minimikrav i det dokument där stödvillkoren anges och där stödmottagarna får tillåtelse att använda sina rutiner för kostnadsredovisning. Syftet med minimikraven är att se till att rutinerna för kostnadsredovisning i teorin och i praktiken leder fram till ett rättvist och skäligt system. Detta innebär att stödmottagaren måste ha ett acceptabelt analytiskt redovisningssystem. Det innebär också att alla utgifter som inte är stödberättigande ska tas bort vid beräkningen.

c) Gemensamma krav för användningen av uppgifter som är specifika för de enskilda stödmottagarna

Beroende på den försäkran som förvaltningsmyndigheten fått från stödmottagarens interna ledning och kontrollsystem, kan stödmottagarspecifika uppgifter behöva bestyrkas av en extern revisor eller, om det rör sig om offentliga organ, en behörig och oberoende räkenskapsförare, för att tillförlitligheten i de referensuppgifter som förvaltningsmyndigheten använder sig av ska kunna säkerställas. Intyganden av historiska uppgifter kan ske inom ramen för lagstadgade eller avtalsmässiga revisioner. Alla intyganden som görs på detta sätt kräver djupgående kunskaper hos den externa revisorn eller den oberoende räkenskapsföraren om bestämmelserna om de europeiska struktur- och investeringsfonderna med avseende på exempelvis verifieringskedjan, de underliggande kostnadernas stödberättigande karaktär och tillämplig lagstiftning.

Om risken för fel eller oegentligheter i tidigare redovisningsuppgifter bedöms vara låg, kan beräkningsmetoden baseras på uppgifter som inte reviderats på förhand. Förvaltningsmyndigheten måste objektivt kunna visa att risken faktiskt är låg och ange varför den anser att stödmottagarens redovisningssystem är tillförlitligt, komplett och korrekt. Förvaltningsmyndigheten måste hur som helst bedöma och godkänna de stödmottagarspecifika uppgifterna i varje enskilt fall senast vid upprättandet av det dokument där stödvillkoren anges.

De individuella stödmottagarspecifika metoder som beskrivs ovan kräver noggrant övervägande innan de tillämpas av förvaltningsmyndigheter. Det kan vara mödosamt att ta fram dessa tillfälliga system, och förvaltningsmyndigheterna rekommenderas därför att använda systemet endast då betydande delar av programmet/programmen genomförs av en stödmottagare, t.ex. utbildningsdepartementet eller arbetsförmedlingen.

5.3. Tillämpning av standardiserade skalor för enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser från andra områden

5.3.1. Från unionens övriga politikområden

5.3.1.1. Artikel 67.5 b i förordningen om gemensamma bestämmelser

Denna metod syftar främst till att samordna de unionspolitiska bestämmelserna. Avsikten är att förtydliga att om kommissionen redan har tagit fram förenklade kostnader för en viss typ av stödmottagare och insats inom ramen för en EU-policy, behöver inte medlemsstaten/kommissionen göra detta igen inom ramen för åtgärderna inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna utan kan återanvända metoden och resultaten direkt.

Alla tillämpliga EU-metoder kan användas för liknande insatser och stödmottagare. De metoder som tillämpades 2007–2013 men som avbröts efter 2013 kommer inte att kunna användas. Om metoden ändras under programperioden bör de projekt inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna som valts ut efter detta ändras i enlighet härmed.

Vid återanvändning av en befintlig EU-metod bör förvaltningsmyndigheten säkerställa och dokumentera:

- att hela metoden återanvänds (t.ex. definitionen av direkta/indirekta kostnader, stödberättigande utgifter och tillämpningsområde) och inte bara resultatet av denna (andelen av X%),
- att metoden måste tillämpas för liknande typer av insatser och stödmottagare och
- att det hänvisas till den metod som används inom andra av EU:s politikområden.

5.3.1.2. Artikel 68.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser

Artiklarna 20 och 21 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014 av den 3 mars 2014⁽²⁴⁾ innehåller

⁽²⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 480/2014 av den 3 mars 2014 om komplettering av förordning (EU) nr 1303/2013 (EUT L 138, 13.5.2014, s. 5).

bestämmelser om tillämpliga schablonsatser för metoder med indirekta kostnader som tillämpas inom andra av EU:s politikområden, och dessas tillämpningsområde i förordningen om gemensamma bestämmelser:

- När det gäller Horisont 2020 fastställs i den delegerade förordningen villkoren för att en schablonsats på 25 % för indirekta kostnader ska kunna tillämpas för insatser inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna som ger samma möjligheter som inom Horisont 2020⁽²⁵⁾. Alla relevanta delar av den metod som anges i förordningen för tillämpning av schablonsatsen måste användas. Direkta kostnader för underleverantörer och kostnader för resurser som tredje parter ställer till förfogande och som inte används i stödmottagarens lokaler samt ekonomiskt stöd till tredje parter måste undantas från de kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen (dvs. undantas från kostnader av den första typen).
- När det gäller Life fastställs i den delegerade förordningen villkoren för att en schablonsats på 7 % av de direkta kostnaderna ska kunna tillämpas för projekt som påminner om Life i enlighet med artikel 124.4 i budgetförordningen.

I båda fallen bör det hänvisas till den delegerade förordningen och relevant artikel i det dokument där stöd villkoren anges.

5.3.2. Från medlemsstaternas bidragssystem⁽²⁶⁾

Principen är exakt densamma som för de valmöjligheter som ges inom andra av EU:s politikområden (se avsnitt 5.3.1), men i stället för att följa EU:s metoder är det medlemsstaternas metoder som är förlaga: schablonsatser men även enhetskostnader eller klumpsummor som används i de nationella bidragssystemen (t.ex. stipendier och dagersättning) kan användas utan att ytterligare beräkningar behöver göras. Den nationella metod som används kommer inte att bli föremål för revisioner, utan endast tillämpningen av denna.

Alla tillämpliga nationella metoder kan användas för liknande insatser och stödmottagare som får stöd från de europeiska struktur- och investeringsfonderna **på villkor att metoderna också används för insatser som enbart får stöd från nationella fonder och står helt utan EU-stöd eller externt stöd**. Metoder som enbart används för ett program inom de europeiska struktur- och investeringsfonderna betraktas med andra ord inte som nationella. Metoder som används för nationella insatser och för insatser som får stöd genom programmet är godtagbara.

Vidare kommer inte nationella metoder som har avbrutits att kunna användas. Om metoden ändras/avbryts under programperioden bör de projekt inom ramen för de europeiska

⁽²⁵⁾ Artikel 29.1 i förordning (EU) nr 1290/2013 om reglerna för deltagande och spridning i Horisont 2020 – ramprogrammet för forskning och innovation (2014–2020).

⁽²⁶⁾ Artikel 67.5 c i förordningen om gemensamma bestämmelser.

struktur- och investeringsfonderna som valts ut efter detta ändras i enlighet härmed.

Regionala eller lokala beräkningsmetoder kan också användas, men de måste tillämpas i det geografiska område där de redan används.

Vid återanvändning av en befintlig nationell metod bör förvaltningsmyndigheten säkerställa och dokumentera samma information som krävs vid återanvändning av en EU-metod, nämligen

- att hela metoden återanvänds (t.ex. och i tillämpliga fall stödberättigande utgifter och tillämpningsområde) och inte bara resultatet av denna (klumpsumman av X euro),
- att den tillämpas för samma geografiska område eller ett mindre sådant (om en metod tillämpas i bara en region, kan den således återanvändas av regionen i fråga men inte av en annan region i medlemsstaten där den nationella metoden inte är tillämplig),

- att metoden måste tillämpas för liknande typer av insatser och stödmottagare, och
- att det finns bevis på att metoden används för insatser som enbart får stöd genom nationella fonder.

5.3.3. Bedömning av om olika insatser och stödmottagare är liknande

I artikel 67.5 b och c i förordningen om gemensamma bestämmelser ges en medlemsstat möjlighet att återanvända befintliga beräkningsmetoder och tillhörande enhetskostnader, klumpsummor och schablonsatser som är tillämpliga för liknande insatser och stödmottagare. Som en allmän princip bör hänsyn tas till alla de delar av metoden som kan ha en inverkan på enhetskostnaden/klumpsumman/schablonsatsen. Om en insats och stödmottagaren var stödberättigade enligt ett annat system, kan den befintliga beräkningsmetoden och tillhörande enhetskostnader/schablonsatser/klumpsummor inom detta system tillämpas. Dessutom måste det göras en granskning i varje enskilt fall.

Exempel (Eruf/ESF):

På forskningsområdet får ett universitetsnätverk stöd genom ett schablonsystem på villkor att insatsen avser universitet i minst tre medlemsstater vilka har gett ut minst tio publikationer de senaste tre åren. Kravet på antalet publikationer har ingen inverkan på schablonsatsen, men andra krav har detta, nämligen kraven om forskning, nätverkande och universitet i minst tre medlemsstater. Samma metod kan användas för insatser som uppfyller dessa krav.

5.4. Tillämpning av schablonsatser som fastställts i förordningen om gemensamma bestämmelser eller de fondspecifika bestämmelserna⁽²⁷⁾

I förordningen om gemensamma bestämmelser och de fondspecifika bestämmelserna anges ett antal schablonsatser som syftar till att ge medlemsstaterna några standardsystem. Avsikten är att ge största möjliga rättssäkerhet och minska den ursprungliga arbetsbördan eller behovet av tillgängliga uppgifter för att införa systemet, eftersom det inte ställs något krav på att en beräkning ska göras för att fastställa tillämpliga schablonsatser. Sådana metoder saknar dock flexibilitet och passar inte för alla slags insatser.

Den metod som fastställs i artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser är tillämplig för de fem europeiska struktur- och investeringsfonderna: För insatser som ger upphov till indirekta kostnader, kan de indirekta kostnaderna beräknas till 15 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna. Detta är högsta möjliga schablonsats. Medlemsstaterna kan använda denna schablonsats eller lägre schablonsatser utan att behöva göra någon specifik beräkning. Om förvaltningsmyndigheten beslutar att inte tillämpa samma schablonsats för alla stödmottagare, bör den dock kunna styrka att principen om likabehandling iakttagits.

Detsamma gäller artikel 14.2 i ESF-förordningen och artikel 19 i ETS-förordningen (se även avsnitt 2.2.3).

5.5. Anpassning av schablonsatser för indirekta kostnader, klumpsummor och standardiserade skalor för enhetskostnader

Artikel 67 i förordningen om gemensamma bestämmelser innehåller inte någon bestämmelse om anpassning av förenklade kostnader. Det är alltså inte obligatoriskt med någon anpassning. Förvaltningsmyndigheten kan dock anse det vara nödvändigt att anpassa de förenklade kostnaderna när den offentliggör en ny förslagsinfordran. Myndigheten kan även regelbundet göra en sådan anpassning för att beakta en indexering eller ekonomiska förändringar, t.ex. i fråga om energikostnader, lönenivåer osv. Kommissionen rekommenderar att metoden ska innefatta några automatiska anpassningar (t.ex. baserade på inflation eller löneutveckling).

Anpassade belopp ska endast tillämpas för projekt som ska genomföras i framtiden, inte retroaktivt.

Inför eventuella revisioner bör det finnas lämpliga verifikationer för att motivera de anpassade schablonsatser eller belopp som finns till förvaltningsmyndighetens förfogande.

⁽²⁷⁾ Artikel 67.5 d i förordningen om gemensamma bestämmelser.

5.6. Särskilda metoder för att bestämma de belopp som fastställts i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna

I artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser fastställs fyra sätt för att fastställa förenklade kostnadsalternativ och det anges även att ytterligare metoder kan fastställas genom de fondspecifika bestämmelserna.

Specifikt för ESF

I artikel 14.3 i ESF-förordningen införs en ny möjlighet för ESF, nämligen att **belopp får beräknas med hänvisning till ett budgetförslag om det offentliga stödet till bidrag och återbetalningspliktigt stöd inte överstiger 100000 euro**. Beloppet måste betraktas som det högsta offentliga stöd som får betalas till stödmottagarna, såsom anges i det dokument där stödvillkoren anges (se avsnitt 7.2.2). Det inbegriper varken det offentliga stödet från stödmottagaren, i tillämpliga fall, eller de anslag eller löner som betalas av en tredje part till förmån för deltagarna i en insats.

Denna mycket flexibla möjlighet avser att underlätta genomförandet av den obligatoriska användningen av förenklade kostnadsalternativ för små ESF-insatser. Metoden innebär i själva verket att vissa förenklade kostnader kan beräknas även om det inte har införts något allmänt system eller om det rör sig om en mycket specifik insats. Budgetförslaget kommer att användas för att beräkna de specifika förenklade kostnaderna för insatsen eller projektet. Förvaltningsmyndigheten ska arkivera budgeten som en verifikation för att motivera de förenklade kostnader som använts. Den ekonomiska förvaltningen, den förvaltningsmässiga kontrollen över insatsen/projektet, kommer enbart att baseras på de förenklade kostnadsalternativen och inte på själva budgeten.

Budgeten bör bedömas på samma grunder som när verkliga kostnader används. I detta avseende rekommenderas särskilt att förvaltningsmyndigheterna fastställer parametrar eller högsta kostnadsnivåer för att åtminstone jämföra de största budgeterade kostnaderna mot parametrarna. Avsaknaden av parametrar eller högsta kostnadsnivåer kan göra det svårt för vilken förvaltningsmyndighet som helst att säkerställa likabehandling och iakttagande av principen om sund ekonomisk förvaltning. Även om det rekommenderas måste inte förvaltningsmyndigheten jämföra det utförliga budgetförslaget från den potentiella stödmottagaren med liknande insatser när den bedömer budgeten.

Budgetförslaget och de verifikationer som visar att förvaltningsmyndigheten har bedömt budgeten bör arkiveras av förvaltningsmyndigheten tillsammans med de handlingar som rör det projekt som erhållit stöd. Budgetförslaget ingår inte i det dokument som upprättats mellan förvaltningsmyndigheten och stödmottagaren och där gällande regler anges.

När en och samma stödmottagare får stöd vid flera tillfällen, rekommenderas att det utförliga budgetförslaget jämförs med tidigare insatser som erhållit stöd.

Exempel på användning av budgetförslag (specifikt för ESF)

En stödmottagare vill anordna ett seminarium med 50 deltagare för att presentera nya arbetsredskap.

Personalen tillbringar viss tid med att planera och anordna eventet, en lokal hyrs, några föreläsare kommer från utlandet och protokoll från eventet måste offentliggöras. Det finns också indirekta kostnader för personal (redovisningskostnader, ersättning till konferencier etc.) och el, telefonräkningar, IT-support osv.

Följande budget föreslås (i euro)⁽²⁸⁾:

<i>Summa direkta kostnader</i>	45 000
Direkta personalkostnader	30 000
Boendekostnader	4 000
Resekostnader	5 000
Måltider	1 000
Information/publicitet	5 000

<i>Summa indirekta kostnader</i>	7 000
Indirekta personalkostnader	4 000
El, telefon	3 000

Förvaltningsmyndigheten och stödmottagaren ska diskutera och komma överens om budgetförslaget. Beräkningen av det förenklade kostnadsalternativet kommer att baseras på dessa uppgifter.

Förvaltningsmyndigheten kan besluta att beräkna bidraget utifrån en enhetskostnad, baserad på antalet deltagare i seminariet: enhetskostnad = 52 000 euro/50 = 1 040 euro/deltagare.

I det dokument som upprättas mellan förvaltningsmyndigheten och stödmottagaren och som innehåller tillämpliga regler måste följande specificeras: definitionen av standardiserade skalor för enhetskostnader (dvs. vad som menas med deltagare), högsta (minsta) antalet deltagare, hur detta ska motiveras och enhetskostnaden för detta (1 040 euro).

Det bör hänvisas till artikel 14.3 i ESF-förordningen i det dokument där stödvillkoren anges.

⁽²⁸⁾ **Obs!** Budgetförslaget ges endast som belysande exempel. Det bör inte betraktas som ett tillräckligt utförligt budgetförslag.

6. KONSEKVENSER FÖR LEDNINGS- OCH KONTROLLSYSTEMET

6.1. Behovet av en gemensam revisions- och kontrollmetod

Från revisions- och kontrollsynpunkt innebär bestämmelserna om förenklade kostnadsalternativ en betydande avvikelse från principen om verkliga kostnader. Schablonskalor för finansiering eller standardiserade skalor för enhetssummor och klumpsummor omfattar förhandsuppskattningar av kostnader som baseras på exempelvis genomsnitt och undersökningar av historiska uppgifter eller marknadspriser. Det är oundvikligt att sådana fasta belopp per definition kan komma att överkompensera eller "underkompensera" för kostnaderna för den insats som får stöd. Revisorerna och de som ansvarar för de förvaltningsmässiga kontrollerna måste inrikta sig mer på resultat än på insatser och kostnader för projekt.

Denna vägledning syftar till att göra kommissionens revisions- och kontrollmetod så insynsvänlig som möjligt i fråga om dessa nya förenklade kostnader, så att medlemsstaterna – dvs. förvaltningsmyndigheter, certifieringsmyndigheter, revisionsmyndigheter, förmedlande organ och stödmottagare – kan känna sig säkra på att de kan tillämpa ansökan av dessa koncept utan tvekan och osäkerhet.

Det är lika viktigt att de nationella myndigheterna och kommissionen bibehåller en gemensam metod för att revidera och kontrollera schablonfinansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor, för att garantera en enhetlig behandling när de drar slutsatser om de deklarerade utgifternas laglighet och korrekthet. Därför uppmanas medlemsstaternas myndigheter att använda samma granskningsmetod när de granskar och reviderar de förenklade kostnadsalternativen.

6.2. Allmän metod för kontroll och revision av förenklade kostnadsalternativ

I de fall då förenklade kostnader används kommer inte de som ansvarar för förvaltningsmässiga kontroller och revisioner att verifiera de verkliga kostnaderna för kategorier av utgifter som beräknas med en schablonsats, standardiserade skalor för enhetskostnader eller klumpsummor. Kommissionen och nationella myndigheter kommer att kontrollera beräkningen

av kostnaderna för insatsen och göra revisioner av lagligheten och korrektheten i dessa. Revisionerna kommer dock att utföras på ett annat sätt, på grundval av den beräkningsmetod som används för att fastställa de förenklade kostnaderna och inte på grundval av finansiella verifierationer för varje projekt.

Kommissionen kommer inte att ifrågasätta det system som tillämpas, förutsatt att medlemsstaten har infört en metod som fastställts enligt bestämmelserna i artiklarna 67 och 68 i förordningen om gemensamma bestämmelser, med hänsyn tagen till de rekommendationer och den goda praxis som anges i denna vägledning, och att det inte finns några tecken på oegentligheter eller missbruk⁽²⁹⁾.

Den revisions- och kontrollmetod som ska tillämpas i fall där schablonsatser för indirekta kostnader, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor har använts kommer att omfatta följande kontroller:

1. **Kontroll av beräkningsmetod** för fastställande av schablonfinansiering (se kapitel 2), standardiserade skalor för enhetskostnader (se kapitel 3) eller klumpsummor (se kapitel 4), vilken bör fastställas utifrån en eller flera av de metoder som anges i artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser (se avsnitt 5). Kontrollen kan göras vid förvaltningsmyndigheten och/eller på stödmottagarnivå (när det gäller system som baseras på stödmottagarnas egna uppgifter i enlighet med artikel 67.5 a ii och iii). Kontrollerna kan variera på grundval av den valda metoden och kommer endast att avse definitionen av kostnadskategorier vid tillämpning av artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser, artikel 14.2 i ESF-förordningen och artikel 19 i ETS-förordningen. Den kontroll och revision som görs på förhand av beräkningsmetoder utifrån uppgifter från stödmottagaren (historiska uppgifter, normala redovisningsrutiner) har vissa utmärkande drag (se avsnitt 5.2.2.2 c).
2. **Kontroll av att den fastställda metoden** har tillämpats korrekt, genom granskning av projektets utfall/resultat vid enhetskostnader och klumpsummor.
3. Vid schablonfinansiering, kontroll enligt principen om "verkliga kostnader" av stödberättigande kostnader som schablonsatsen tillämpas för (eller av beräkningen av dessa om andra förenklade kostnadsalternativ används i beräkningssyfte) och, i relevanta fall, av andra kategorier av stödberättigande kostnader som inte beaktas i schablonfinansieringssystemet.

⁽²⁹⁾ Med detta menas incidenter eller metoder som är oförenliga med godtagen och sund praxis, liksom den som anges i denna vägledning.

De förenklade kostnadsalternativen innebär inte att skyldigheten att helt och hållet följa tillämpliga unionsregler och nationella regler för exempelvis reklam, offentlig upphandling, lika möjligheter, hållbar miljö, statsstöd osv. avskaffas (se avsnitt 1.6.2). När det gäller schablonfinansiering ska inte de kostnadskategorier som motiveras på grundval av verkliga kostnader för beräkning av andra kostnadskategorier betraktas som förenklade kostnadsalternativ.

Övergripande tematiska revisioner av förenligheten med tillämpliga regler kan även omfatta förfaranden för offentlig upphandling om det i en riskbedömning fastställs en särskild risk för oegentlighet⁽³⁰⁾, men endast för att kontrollera att reglerna om offentlig upphandling har respekterats, inte för att revidera de utbetalda beloppen. Om det konstateras att reglerna om offentlig upphandling inte har följts, kan det vara svårt eller till och med omöjligt att bedöma den förväntade effekten på operativ nivå. En korrigerande av schablonsatsen kan dock göras och kommissionen kan inleda ett överträdelseförfarande. Förvaltningsmyndigheter förväntas också vidta åtgärder om de bevittnar sådana överträdelser.

När kommissionen granskar beräkningsmetoden kommer den att inrikta sig på att kontrollera att de olika villkoren uppfylls och inte ifrågasätta skälen till att en viss metod har valts. Förvaltningsmyndigheten bör dokumentera beräkningsmetoden på lämpligt sätt och kunna visa på vilken grund schablonsatser, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor har fastställts. De arkiv som förs för att dokumentera beräkningsmetoden omfattas av kraven i artikel 140 i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽³¹⁾ och artikel 49 i förordning (EU) nr 1306/2013⁽³²⁾.

När olika alternativ finns, utöver de kontroller som krävs för de enskilda typerna av förenklade kostnader som beskrivs ovan, bör de som ansvarar för förvaltningsmässiga kontroller och revisioner verifiera att den använda metoden säkerställer att delar av utgifterna för en insats inte har betalats med mer än ett alternativ, vilket skulle innebära att kostnaderna deklarerats två gånger.

6.3. Konsekvenser för den finansiella förvaltningen ...

6.3.1. Allmänna bestämmelser

Vid tillämpning av en schablonsats eller en enhetskostnad eller klumpsumma krävs ingen motivering av de verkliga kostnaderna för de kategorier utgifter som ingår i de förenklade kostnaderna inbegripet, i tillämpliga fall, avskrivningar och naturabidrag. Naturabidrag enligt artikel 69 i förordningen om gemensamma bestämmelser kan faktiskt beaktas vid beräkningen av värdet av en schablonsats, en standardiserad skala av enhetskostnad eller en klumpsumma. När det förenklade kostnadsalternativet tillämpas finns det dock inget behov av att kontrollera förekomsten av underliggande naturabidrag och följaktligen att bestämmelserna i artikel 69 i förordningen om gemensamma bestämmelser respekteras.

Vid tillämpning av enhetskostnader eller klumpsummor gäller följande:

- Grunden för att beräkna de enhetskostnader eller klumpsummor som används för insatsen bör vara rättvis och åsyfta ett eller flera av de alternativ som anges i artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser.
- Med hänsyn till att utbetalningarna beräknas på grundval av kvantiteter/genomförandet av en insats, är det viktigt att försäkra sig om att de verksamheter eller utfall som utlovats faktiskt har fullgjorts. Deklarerade kvantiteter/bevis på fullgörande av insatsen bör intygas av stödmottagaren samt motiveras och arkiveras för framtida kontroller och revisioner. Vid kontroller som utförs av förmedlande organ, förvaltningsmyndigheter eller revisorer kommer det att krävas verifikationer som visar att de av stödmottagaren deklarerade kvantiteterna verkligen har genomförts. Detta innebär att fokus för kontroller i enlighet med artikel 125.4 a i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽³³⁾ och artikel 58 i förordning (EU) nr 1306/2013⁽³⁴⁾ kommer att flyttas, framför allt för "immateriella" insatser, från att övervägande ha legat på finansiella verifikationer

⁽³⁰⁾ Det som kan föranleda kontroll av offentlig upphandling är tidningsartiklar, visseblåsare, Arachne osv.

⁽³¹⁾ Tillämplig för ESF, Eruf, Sammanhållningsfonden och EHFF.

⁽³²⁾ Tillämplig för EJFLU.

⁽³³⁾ Tillämplig för ESF, Eruf, Sammanhållningsfonden och EHFF.

⁽³⁴⁾ Tillämplig för EJFLU.

(som motiverar verkliga kostnader men som också visar att insatsen har genomförts) till att ligga på insatsernas tekniska och fysiska aspekter, **med särskild vikt vid kontroller på plats under genomförandet.**

Under sådana förhållanden anses kostnader som **beräknas och utbetalas på grundval av en enhetskostnad/klumpsumma vara en bevisad utgift, precis som verkliga kostnader som styrks genom fakturor.**

Specifikt för ESF

I fråga om möjligheten att använda förenklade kostnadsalternativ för anslag eller löner som betalas av en tredje part (artikel 13.5 i ESF-förordningen), baseras dessa löner eller anslag vanligtvis på enhetskostnader enligt nationella bestämmelser och medför därför förenklade kostnadsalternativ. Vad som kommer att betalas av den tredje parten är alltså kostnader som beräknats utifrån förenklade kostnader, i enlighet med artikel 67.5 c i förordningen om gemensamma bestämmelser. Bestämmelserna i artikel 13.5 i ESF-förordningen hindrar därmed inte en tredje part från att använda förenklade kostnadsalternativ och få ersättning i enlighet därmed.

Om anslag och löner som betalas ut av en tredje part inte baseras på förenklade kostnadsalternativ, är det dock möjligt att fastställa en förenklad kostnad utifrån en rättvis, skälig och kontrollerbar metod (artikel 67.5 a i förordningen om gemensamma bestämmelser). Detta innebär att det förenklade kostnadsalternativet i enskilda fall kan överskrida det belopp som den tredje parten står för. Det belopp som betalas på grundval av de förenklade kostnaderna kommer dock generellt sett inte att överskrida det belopp som den tredje parten står för, vilket är i linje med artikel 13.5 i ESF förordningen.

6.3.2. ... för ett schablonfinansieringssystem

En förenklad motivering av de beräknade kostnadskategorierna medför dock **en noggrann kontroll av övriga kostnadskategorier, i enlighet med det** dokument där stödvillkoren anges. Kontrollen syftar till att motivera beloppet av beräknade kostnadskategorier och är en del av förvaltningskontrollerna (artikel 125.4 a i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽³⁵⁾ och artikel 59 i förordning (EU) nr 1306/2013).

En eventuell minskning av det godtagna beloppet till följd av sådana kontroller av de kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen tillämpas på (dvs. i förhållande till den uppskattade budgeten eller till följd av en finansiell korrigerings) kommer att påverka det godtagna beloppet för de schablonberäknade kategorierna i proportion därtill.

6.3.3. ... för attesteringen av utgifter

De förenklade kostnadsalternativen ändrar begreppet utgifter som "betalas" av stödmottagarna och som ska attesteras i utgiftsdeklarationen. Medlemsstaterna har fortfarande möjlighet att göra förskottsbetalningar till stödmottagarna utöver delbetalningar eller slutliga utbetalningar, men definitionen av vad som betraktas som en förskottsbetalning blir en annan.

I fråga om en schablonsats för indirekta kostnader, betraktas indirekta kostnader som "betalda" i proportion till de direkta kostnaderna: Om 45 % av de direkta kostnaderna betalas

av stödmottagaren, kan 45 % av de indirekta kostnaderna (som inte i något fall får överstiga 25 % av de direkta kostnaderna) betraktas som betalda. På samma sätt gäller att om större delen av de "indirekta kostnaderna" har betalats tidigt under processen, utan att de underliggande direkta kostnaderna har uppstått, ska de inte attesteras för kommissionen när de relaterade utgifterna deklarerar, eftersom de då skulle betraktas som en förskottsbetalning till stödmottagaren.

I fallen med standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor finns det inte heller några "betalda utgifter" i ordets vanliga bemärkelse. "Betalda utgifter" ska beräknas på grundval av deklarerade och attesterade kvantiteter och inte på grundval av utbetalningar till stödmottagarna. Även om de kan sammanfalla, beräknas de utgifter som ska attesteras till kommissionen på grundval av attesterade kvantiteter, inte utbetalningar till stödmottagaren.

Betalningar till stödmottagarna kan till exempel göras månadsvis (1/10 av bidraget varje månad under nio månader + den slutliga utbetalningen) utan någon motivering av kvantiteterna, utom för den slutliga utbetalningen. Ett sådant system bör kunna godtas, men de månatliga utbetalningarna betraktas som förskottsbetalningar och får inte attesteras till kommissionen (utom i fråga om statsstöd inom ramen för villkoren i artikel 131.4 i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽³⁶⁾ och artikel 63 i förordning (EU) nr 1305/2013⁽³⁷⁾). De nationella myndigheterna måste i sådana fall vänta på den slutliga utbetalningen, där kvantiteterna attesteras och kontrolleras, innan de deklarerar utgifterna för insatsen.

⁽³⁵⁾ Tillämplig för ESF, Eruf, Sammanhållningsfonden och EHFF.

⁽³⁶⁾ Tillämplig för ESF, Eruf, Sammanhållningsfonden och EHFF.

⁽³⁷⁾ Tillämplig för EJFLU.

6.4. Viktiga punkter för förvaltningsmyndigheten

6.4.1. ... för ett schablonsfinansieringssystem

Förvaltningsmyndigheter som tillämpar schablonsatser måste ägna särskild uppmärksamhet åt följande punkter:

6.4.1.1. Definitioner av respektive utgiftskategori

Dessa definitioner måste vara tydliga för alla berörda parter i systemet, och det får inte finnas någon överlappning dem emellan. Det bör inte heller finnas någon överlappning mellan förenklade kostnader och verkliga kostnader. Kommissionen har gett en bred definition av begreppen direkta/indirekta kostnader samt personalkostnader, men förvaltningsmyndigheten måste överföra dessa definitioner till den nationella eller programbaserade kontexten.

6.4.1.2. Utnyttjande av befintlig erfarenhet

Inom många program används redan schablonsatser för beräkning av indirekta kostnader. När det gäller ESF och Eruf bedömdes och godkändes vissa av dessa system av kommissionens avdelningar under programperioden 2007–2013. **Om samma system används och samma typer av insatser stöds, i samma geografiska område, inom de nya programmen, kommer kommissionens avdelningar att betrakta det förhandsgodkännande som gjorts för perioden 2007–2013, genom en skrivelse som under-tecknats av relevant generaldirektorat, som giltigt för perioden 2014–2020.**

Resultaten av det förberedande arbetet för att fastställa schablonsatsen för indirekta kostnader överskred i vissa fall tröskeln på 20 % för perioden 2007–2013 och var exempelvis 30 %.

Det bör noteras att kommissionens avdelningar bland annat har kommit överens om en högsta schablonsats på 20 %. Även om kommissionens avdelningar ansåg att medlemsstaternas beräkning borde ha lett fram till en schablonsats på 22 % i stället för 30 % kunde de alltså endast gå med på 20 %. Om en medlemsstat beslutar att tillämpa 2007–2013 års beräkning av schablonsatsen för att höja en överenskommen schablonsats för indirekta kostnader eftersom den fått ett resultat på 30 %, gäller inte kommissionens godkännande av schablonsatsen. På samma sätt kommer det att vara medlemsstatens ansvar att anpassa metoden om den beslutar att anpassa sin schablonsats efter direkta kostnader för att ta hänsyn till en ökning inom vissa kostnads kategorier.

6.4.2. ... för en enhetskostnad

När en förvaltningsmyndighet beslutar sig för att använda standardiserade skalor för enhetskostnader måste den särskilt uppmärksamma följande:

6.4.2.1. Korrelation mellan de verkliga kvantiteterna och utbetalningarna

När deklarerade kvantiteter minskar (i förhållande till den angivna högsta kvantiteten) kommer de stödberättigande kostnaderna att minska "oberoende" av de underliggande verkliga kostnaderna för insatsen.

Förvaltningssystemet bör dock också kunna ta hänsyn till fall där kvantitativa mål (oavsett om de är aktivitetsbaserade eller resultatbaserade) inte uppnås på grund av yttre faktorer som ligger utanför stödmottagarens kontroll och inte på grund av stödmottagaren själv. Sådana "undantag" måste givetvis **anges tydligt i förväg** i det dokument där stödvil-koren anges eller i ett dokument med motsvarande rättslig status och måste fastställas för alla liknande insatser.

Exempel (ESF)

Om betalningen görs utifrån "timmar × deltagare", bör kostnaderna inte minska på grund av motiverad frånvaro av deltagarna, t.ex. sjukfrånvaro. Det dokument där stöd villkoren anges bör dessutom innehålla tydliga bestämmelser om högsta tillåtna motiverade frånvaro, minsta antal utbildningstimmar som ska krävas för att en deltagare fortfarande ska vara stödberättigande och typen av utbildningsprogram (obligatoriskt deltagande från utbildningens början, intagning av ersättare för deltagare som slutar osv.).

6.4.2.2. Motivering av deklarerade kvantiteter

Det bör också understrykas att vissa typer av standardiserade skalor för enhetskostnader kan vara svårare att motivera än

andra. Valet av den enhetskostnad som bör användas får alltså stor betydelse i fråga om förenkling, administrativ arbetsbelastning och risk för fel hos förvaltningsmyndigheten och stödmottagarna.

Exempel (ESF)

Om enhetskostnader fastställs för att beräkna kostnaden för det antal personer som får arbete och behåller det under en angiven period, skulle de enda verifieringar som krävs vara ett intyg om personens stödberättigande i förhållande till de i förväg angivna kriterierna för stödberättigande, bevis på personens ursprungliga anställning och sysselsättning under minst sex månader. Dessa typer av skalor är tydligt resultatnär och lättare att motivera, men täcker bara en aspekt av insatsen.

6.4.2.3. Val av standardiserade skalor för enhetskostnader

I princip ska valet av standardiserade skalor för enhetskostnader avspegla verksamheten (*verksamheterna*) i den typ av insats som finansieras. Det vore olämpligt att beräkna kostnaderna för alla insatser utifrån ett visst resultat om den finansierade verksamheten inte är direkt kopplad till detta, samtidigt som resultatet kan påverkas av flera andra yttre faktorer.

Ett rent "resultatbaserat" system av standardiserade skalor för enhetskostnader kan visa sig vara särskilt riskabelt. Om en del av resultatet inte är beroende av utfallet och kvaliteten i insatsen finns det en risk för att insatser och stödmottagare får för lite betalt. Detta är särskilt relevant i fråga om insatser för utsatta grupper, där de förväntade resultaten vanligtvis är begränsade.

Förvaltningsmyndigheter bör dock vara noggranna med indikatorernas "kvalitet". Det finns inget kvalitetsincitament om utbildningskostnader endast omfattas av standardiserade skalor för enhetskostnader som definieras som antalet deltagare som påbörjar en kurs. En sådan metod skulle inte vara förenlig med principen om sund ekonomisk förvaltning. Stödmottagaren kan faktiskt få full ersättning från dag 1 samtidigt som alla deltagare skulle kunna hoppa av kursen dag 2 på grund av bristande tilldelade medel. Indikatorn bör därför ändras eller definieras på ett sådant sätt att betalning görs för deltagare som går en kurs under en på förhand fastställd (tillräckligt lång) period.

Ett bidragssystem som baseras på sådana resultat skulle innebära att stödmottagaren tvingas välja mellan att:

- vägra att genomföra insatsen med ett sådant bidragssystem,
- genomföra insatsen i vetskap om att man kommer att förlora pengar om man inte kan hitta ytterligare finansieringskällor (risk för dubbelfinansiering),

eller

- "toppa" urvalet av deltagare (välja dem som har störst förmåga att uppnå de begärda resultaten) eller sänka kraven för att uppnå de förväntade resultaten.

Slutligen kan valet av standardiserade skalor för enhetskostnader göra det möjligt för stödmottagaren att täcka sina fasta kostnader jämfört med variabla kostnader som är knutna till det faktiska deltagandet av utbildningsdeltagare eller personer.

Det är alltså oerhört viktigt att förvaltningsmyndigheterna väljer rätt standardiserad skala av enhetskostnad och att de tar hänsyn till alla eventuella fördelar och nackdelar.

En idealisk standardiserad skala av enhetskostnad skulle kunna ha följande egenskaper: tydlig och direkt koppling till insatsen, lättmotiverade kvantiteter, säkerställande av den ekonomiska balansen i insatsen och hos stödmottagaren, en minskad risk för "toppning" av deltagarurvalet.

När det gäller standardiserade skalor för enhetskostnader kommer fokus för granskningen enligt artikel 125.4 a i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽³⁸⁾ och artikel 62 i förordning (EU) nr 1305/2013⁽³⁹⁾ att flyttas, framför allt för immateriella insatser, från övervägande finansiella aspekter till tekniska och fysiska aspekter, med särskild vikt vid kontroller på plats under genomförandet.

6.4.3. ... för en klumpsumma

När en förvaltningsmyndighet beslutar sig för att använda klumpsummor måste den särskilt uppmärksamma följande:

6.4.3.1. Korrelation mellan den genomförda insatsen och utbetalningarna

Den största skillnaden mellan klumpsummor och standardiserade skalor för enhetskostnader är att **kostnadsberäkningen inte är proportionell mot kvantiteter**. När det gäller standardiserade skalor för enhetskostnader minskar kostnaderna proportionellt när kvantiteterna minskar. Denna "proportionella koppling" mellan kvantiteter och utbetalningar tillämpas inte i fråga om klumpsummor. Kostnadsberäkningen kommer att baseras på en **binär** metod.

En sådan metod har betydande konsekvenser: Även om det inte är obligatoriskt bör möjligheten att ha flera etapper som motsvarar olika kostnader övervägas, för att undvika en alltför binär metod.

Myndigheterna skulle mest sannolikt välja standardiserade skalor för enhetskostnader i stället för klumpsummor för mindre insatser där vissa kvantiteter kan definieras.

6.4.3.2. Motivering av kostnaderna

Det dokument där stöd villkoren anges bör utformas mycket noggrant för att det ska kunna fastställas på vilka grunder utbetalningarna kommer att göras och hur de kommer att minskas om målen inte uppnås.

Frågan om minskade kostnader är avgörande när det gäller klumpsummor på grund av de potentiella problem som en binär metod kan leda till, om det inte finns något annat val än att betala 0% eller 100% av bidraget.

Man bör särskilt uppmärksamma möjligheten att göra utbetalningen av klumpsumman i praktiken. Med hänsyn till att vissa klumpsummor kan vara helt oberoende av kvantiteter finns det en risk för att formuleringarna om verksamheter/utfall/resultat som ska genomföras eller uppnås för att bidraget ska utbetalas blir alltför allmänna eller kvalitativa, vilket kan göra det omöjligt att betala ut ett bidrag på öppna och rättvisa grunder. Något som har direkt samband med problemet med formuleringarna om verksamheter/utfall/resultat är frågan om huruvida

verifikationer behövs för att bedöma dem. Dessa bör också anges i dokumentet med stöd villkoren. Denna punkt är oerhört viktig i fråga om immateriella insatser, för att garantera att insatsen verkligen genomförs.

6.4.3.3. Valet av verksamheter/utfall/resultat

Valet av verksamheter/utfall/resultat som omfattas av en klumpsumma följer samma principer som standardiserade skalor för enhetskostnader:

- Det bör avspegla den typ av insats som finansieras och sträva efter att dämpa yttre faktorer som kan påverka genomförandet av insatsen.
- Rent "resultatbaserade" klumpsummor är riskabla och bör inte utöka risken för en "alltför binär" metod.

Sammanfattningsvis bör förvaltningsmyndigheterna i sina val av lämplig klumpsumma eller lämpliga klumpsummor beakta alla eventuella fördelar och nackdelar, inklusive frågan om huruvida klumpsummor bör användas i stället för standardiserade skalor för enhetskostnader, verkliga kostnader eller schablonfinansiering. **En idealisk klumpsumma skulle kunna ha följande egenskaper: en tydlig koppling till insatsen, en enkel och entydig metod för att verifiera verksamheter/utfall/resultat, säkerställande av en ekonomisk balans för insatsen och hos stödmottagaren (särskilt genom införandet av flera betalningsnivåer), en minskad risk för "toppning" av deltagarurvalet, en tydlig åtskillnad mellan bidrag/återbetalningspliktigt stöd och offentlig upphandling.**

Det kommer att vara av största vikt att stödmottagarna i det dokument där stöd villkoren anges informeras om de exakta kraven för att bevisa de angivna utfall eller resultat som ska uppnås. Om t.ex. endast en del av de utfall eller resultat uppnås som anges i det dokument där stöd villkoren anges, kommer ingen utbetalning att göras.

6.5. Revisions- och kontrollmetod

6.5.1. ... för ett schablonfinansieringssystem

De förvaltningskontroller som görs vid urvalet av insatser och under genomförandet av dessa kommer att avse både beräkningsmetoden – för att säkerställa att någon av beräkningsmetoderna i artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser har använts (inklusive fondspecifika metoder) – och den korrekta tillämpningen av schablonfinansieringssystemet, vilket kommer att innebära revision av de kategorier kostnader för insatsen som schablonsatsen tillämpas på. Kontroller av beräkningsmetoden kommer vanligtvis att utföras av förvaltningsmyndigheten (beroende på vilka metoder som används) eller av det förmedlande organet, medan

⁽³⁸⁾ Tillämplig för ESF, Eruf, Sammanhållningsfonden och EHFF.

⁽³⁹⁾ Tillämplig för EJFLU.

kontroller av tillämpningen av schablonsatsen kommer att göras på stödmottagarnivå. Revisioner som görs av förvaltningsmyndigheten och/eller kommissionen kommer också att gå in på dessa aspekter, om de omfattas av respektive urval.

De nationella systemen måste ge en tydlig och klar definition av kostnadskategorier eller en på förhand upprättad förteckning av alla kategorier stödberättigande kostnader som schablonsatsen baseras på (och i relevanta fall övriga kategorier stödberättigande kostnader: schablonsatsen tillämpas inte för dessa och de beräknas inte med schablonsatsen).

De som ansvarar för förvaltningsmässiga kontroller kommer att kontrollera att kostnader har klassificerats korrekt och att inga kostnader har deklarerats dubbelt, t.ex. som både direkta och indirekta kostnader. Det är endast utgiftsposter som utgör icke-beräknade kostnadskategorier som ska bli föremål för revision och kontroll i de finansiella verifikationerna (om de inte beräknats utifrån en klumpsumma eller enhetskostnad), eftersom stödmottagarna inte är skyldiga att rapportera eller styrka kostnadskategorier som beräknats utifrån en schablonsats. De revisioner som görs av förvaltningsmyndigheten och/eller kommissionen kommer även att gå in på dessa aspekter, om de omfattas av respektive urval. Nationella myndigheter kan endast deklarerat beräknade

kostnader tillsammans med kostnaderna för beräkningen av dessa ("grundkostnader").

Här följer några exempel på saker som skulle kunna betraktas som oegentligheter:

- Den metod som används för att beräkna de förenklade kostnadsalternativen respekterar inte de lagstiftningsmässiga kraven.
- Resultaten av beräkningsmetoden har inte iakttagits vid fastställandet av schablonsatserna.
- En stödmottagare har inte följt de fastställda beloppen eller har deklarerat icke stödberättigande kostnader som inte ingår i de kategorier av stödberättigande kostnader som fastställts av förvaltningsmyndigheten.
- Samma kostnad har deklarerats dubbelt, dvs. som en "grundkostnad" (beräknad utifrån principen om verkliga kostnader, en klumpsumma eller en enhetskostnad) och som en "beräknad kostnad" (som tagits med i schablonsatsen).
- "Grundkostnaderna" sänks utan en proportionell minskning av "beräknade" stödberättigande kostnader.

Om revisorer eller styrekonomer upptäcker en oegentlighet i de kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen ska tillämpas på, bör de beräknade stödberättigande kostnaderna minskas proportionellt till detta, eftersom de annars överskrider den schablonsats som fastställts för systemet.

Exempel (Eruf)

En kommun får ett bidrag på högst 1 000 000 euro i stödberättigande kostnader för byggandet av en väg.

Följande betalningsansökan görs för projektet:

Projekt 1: Arbete (förfarande för offentlig upphandling)	700 000 euro
Projekt 2: Övriga kostnader:	300 000 euro
<i>Direkta personalkostnader (typ 1)</i>	<i>50 000 euro</i>
<i>Övriga direkta kostnader (typ 3)</i>	<i>242 500 euro</i>
<i>Indirekta kostnader (typ 2)</i>	<i>Direkta personalkostnader x 15% = 7 500 euro</i>
Summa deklarerade kostnader	1 000 000 euro

Den utgift som stödmottagaren deklarerat kontrolleras av förvaltningsmyndigheten. Utgifter som inte är stödberättigande förekommer i de direkta personalkostnader som deklarerats.

Följande betalningsansökan godtas:

Projekt 1: Arbete (förfarande för offentlig upphandling)	700 000 euro
Projekt 2: Övriga kostnader:	288 500 euro
<i>Direkta personalkostnader (typ 1)</i>	<i>40 000 euro</i>
<i>Övriga direkta kostnader (typ 3)</i>	<i>242 500 euro</i>
<i>Indirekta kostnader (typ 2)</i>	<i>Direkta personalkostnader x 15% = 6 000 euro</i>
Summa stödberättigande kostnader	988 500 euro

6.5.2. ... för standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor

Revisionerna och kontrollerna kommer att avse beräkningsmetoden för att ta fram de standardiserade skalorna av enhetskostnaderna och den korrekta tillämpningen av metoden i de enskilda projekten. Kontroller av beräkningsmetoden kommer vanligtvis att utföras av förvaltningsmyndigheten/det förmedlande organet, medan kontroller av den korrekta tillämpningen av enhetskostnaden/klumpsumman kommer att göras på stödmottagarnivå.

Om resultatet av kontrollen pekar på att det gjorts ett fel i beräkningen, kommer korrigeringen endast att göras proportionellt mot misstaget. I en situation där de utfall/resultat som utlöser betalningen inte motiveras, ska en fullständig korrigerig göras av klumpsumman/de standardiserade skalor för enhetskostnader som betalats och deklarerade kostnader.

Kontrollerna och revisionerna ska främst inriktas på att verifiera att de fastställda villkoren i fråga om utfall eller resultat för kostnadsersättning har uppfyllts. Revisorn eller styrekonomen

kommer att verifiera om det deklarerade beloppet motsvarar standardsatsen per produkt- eller tjänstenhet multiplicerat med de faktiska enheter som levererats eller fullgörandet av (etappen i) det projekt som ges stöd i form av en klumpsumma. Om det har fastställts andra villkor i förslagsinfordran eller i det dokument där stöd villkoren anges, ska revisorerna även kontrollera att de villkoren har uppfyllts. Revisorer och styrekonomer bör inte godta enhetskostnader eller klumpsummor som har betalats ut och deklarerats för kommissionen i förskott utan att motsvarande del av projektet har genomförts.

Satserna enligt standardiserade skalor för enhetskostnader eller klumpsummor får omfatta en komponent för indirekta kostnader.

Här följer några exempel på saker som skulle kunna betraktas som oegentligheter:

- Bristande hänsyn till uppnådda resultat när den fastställda beräkningsmetoden för att ersätta kostnader tillämpas.
- Avsaknad av verifierationer för utfallen eller utfall som endast delvis har verifierats men som har betalats i sin helhet.

6.5.3. Exempel

Exempel (ESF)

En enhetskostnad på 5 000 euro betalas för varje deltagare som slutför en utbildning.

Utbildningen börjar i januari och slutar i juni, och 20 personer förväntas delta. Beloppet för den stödberättigande utgiften är $20 \times 5\,000$ euro = 100 000 euro. Varje månad skickar utbildaren en faktura på motsvarande 10 % av bidraget: 10 000 euro i slutet av januari och 10 000 euro i slutet av februari osv.

Eftersom ingen deltagare slutfört utbildningen i slutet av juni, betraktas alla dessa betalningar som förskottsbetalningar som inte kan deklarerats till kommissionen. Först efter att det har påvisats att vissa personer har slutfört utbildningen kan ett belopp styrkas för kommissionen: Om 15 personer har slutfört utbildningen kan $15 \times 5\,000$ euro = 75 000 euro intygas för kommissionen.

Exempel (ESF)

I stället för att tillämpa en enhetskostnad på 7 euro per timme och deltagare liksom i det utfallsbaserade ESF-exemplet i avsnitt 3.1 är det möjligt att kombinera den utfallsbaserade enhetskostnaden med en resultatbaserad enhetskostnad, dvs. antalet deltagare som får ett intyg vid utbildningens slut.

20 % av det slutliga bidraget (dessa 20 % måste inte motiveras) skulle ersättas på grundval av resultatet, eftersom utbildningen skulle slutföras av 75 % (dessa 75 % bör baseras på erfarenhet och ingår i den verifieringskedja som förvaltningsmyndigheten måste säkerställa).

I exemplet i avsnitt 3.1 fastställdes det högsta projektbidraget till $1\,000$ timmar \times 20 deltagare \times 7 euro/timme/deltagare = 140 000 euro.

Samma tak skulle gälla men under olika förutsättningar:

- $20\% \times 140\,000$ euro = 28 000 euro betalas för resultat: 75 % av 20 deltagare (15 deltagare) bör få ett intyg vid utbildningens slut. Enhetskostnaden för varje deltagare som får ett intyg är således $28\,000/15 = 1\,867$ euro/utbildad person.
- $80\% \times 140\,000$ euro = 112 000 euro betalas för 20 000 timmar \times deltagare, vilket leder till en enhetskostnad på 5,6 euro/timme/deltagare.

Det slutliga bidraget kommer att betalas i slutet av insatsen på grundval av det verkliga antalet timmar för varje deltagare och antalet deltagare som får ett intyg:

De beräknade kostnaderna blir alltså

- $17\,050$ utbildningstimmar \times $5,6$ euro = 95 480 euro för den utfallsbaserade delen
- 13 utbildade deltagare \times $1\,867$ euro = 24 271 euro för den resultatbaserade delen.

Summa kostnader = 95 480 euro + 24 271 euro = 119 751 euro.

7. ÖVRIGA BESTÄMMELSER

7.1. Kombination av alternativen

7.1.1. Allmänna principer

Artikel 67.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser ger förvaltningsmyndigheten möjlighet att välja mellan fyra alternativ för att förvalta bidrag och återbetalningspliktigt stöd som medfinansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

I enlighet med artikel 67.3 i förordningen om gemensamma bestämmelser får dessa alternativ endast kombineras i följande fall, för att förhindra dubbelfinansiering av samma utgifter:

1) De måste vart och ett avse olika kategorier av stödberättigande kostnader.

2) De måste tillämpas för olika projekt inom ramen för samma insats.

3) De måste tillämpas för successiva faser i en insats.

Definitionen av projekt kan variera från en medlemsstat till en annan. Det kan vara så att ett projekt, enligt nationella bestämmelser, inbegriper olika åtgärder med olika stödmottagare. I det här fallet kan olika förenklade kostnadsalternativ planeras för samma kostnadskategori men för olika stödmottagare, samtidigt som principen om likabehandling iakttas.

7.1.2. Exempel på kombinationer

Exempel på fall 1: Finansiering av olika projekt som ingår i samma insats (ESF)

Exempel på en insats som består av ett utbildningsprojekt för unga arbetslösa och därefter ett seminarium för potentiella arbetsgivare i regionen:

Kostnaderna i samband med utbildningen skulle kunna betalas på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader (t.ex. 1 000 euro/utbildningsdag). Seminariet skulle kunna betalas på grundval av klumpsummor.

Eftersom det finns två olika projekt inom samma insats finns det ingen risk för dubbelfinansiering, eftersom kostnaderna för varje projekt är tydligt åtskilda.

Exempel på fall 2: Successiva faser i en insats (ESF)

Exempel på en insats som redan inletts och som förvaltas utifrån verkliga kostnader som förvaltningsmyndigheten vill fortsätta förvalta på grundval av förenklade kostnader. Två faser måste tydligt anges. Den första fasen kan beräknas utifrån verkliga kostnader fram till ett visst datum. Den andra fasen, dvs. för framtida utgifter, kan exempelvis beräknas utifrån en enhetskostnad om enhetskostnaden inte täcker några av de utgifter som tidigare fått stöd.

Om en sådan möjlighet utnyttjas bör den avse alla stödmottagare i samma situation (insyn och likabehandling). Det kan medföra en viss administrativ börda eftersom ändringar måste göras i det dokument där stödvillkoren anges, om detta inte redan gjorts. Medlemsstatens myndigheter måste göra en utförlig beskrivning av varje fas i insatsen. Insatsen bör delas upp i minst två separata, finansiellt identifierbara och helst fysiska utvecklingsstadier för de berörda faserna. Detta för att säkerställa ett insynvänligt genomförande och övervakning samt att underlätta kontroller.

Exempel på fall 3: Olika kategorier av stödberättigande kostnader (ESF)

Exempel på ett utbildningsprogram med en kombination av:

- en standardiserad skala för enhetskostnad för utbildarnas löner, t.ex. 450 euro/dag,
- verkliga kostnader: hyra av rum = 800 euro/månad under 6 månader,
- en schablonsats för indirekta kostnader, t.ex. 10 % av de direkta kostnaderna.

Om 100 utbildningsdagar kan styrkas i slutet av utbildningen kommer bidraget att betalas ut enligt följande:

Direkta kostnader (typ 1):

Lön till utbildarna 100 dagar x 450 euro = 45 000 euro

Utbildningslokal: 6 månader x 800 euro = 4 800 euro

Delsumma direkta kostnader: 49 800 euro

Indirekta kostnader (typ 2): 10 % av de direkta kostnaderna = 10 % x 49 800 euro = 4 980 euro

Stödberättigande utgifter: (45 000 euro + 4 800 euro) + 4 980 euro = **54 780 euro**

Om olika kostnadskategorier verkar avses: utbildarnas löner, hyreskostnader för rummet samt indirekta kostnader. För att kontrollera att det inte har skett någon dubbelfinansiering måste myndigheterna dock se till att den standardiserade skalan av enhetskostnader inte är knuten till några av kostnaderna för lokalhyra eller till andra indirekta kostnader (t.ex. lön till den administrativa personalen eller räkenskapsföraren). På samma sätt gäller att definitionen av indirekta kostnader inte får omfatta kostnader som täcks av den standardiserade enhetskostnaden eller de verkliga kostnaderna för lokalhyra.

Om det finns en risk för överlappning eller om det är omöjligt att visa att det inte förekommer några överlappningar, kommer förvaltningsmyndigheten att behöva välja det lämpligaste alternativet för att undvika (risken för) eventuell dubbelfinansiering.

7.2. Bedömning av tröskelvärdena

7.2.1. Allmänna principer

I förordningen om gemensamma bestämmelser fastställs ett finansiellt tröskelvärde avseende tillämpligheten av klumpsummor, som inte bör överstiga 100 000 euro i offentliga bidrag (artikel 67.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser).

De belopp som beaktas kommer att vara de som anges i dokumentet där stödvillkoren anges för respektive insats/stödmottagare (se artikel 67.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Det belopp som beaktas kommer att vara **det offentliga bidraget** enligt dokumentet där stödvillkoren anges, vilket motsvarar de totala stödberättigande kostnaderna för insatsen/projektet, inbegripet eventuell offentlig finansiering från stödmottagarens sida.

Det offentliga stöd eller bidrag som begärs av stödmottagaren i ansökningsformuläret eller som betalas till stödmottagaren vid insatsens slut påverkar inte bedömningen av tröskelvärdet.

Det är endast de överenskomna stödberättigande beloppen i dokumentet där stödvillkoren anges som spelar roll.

Variationer i den nationella valutans växelkurs gentemot euron kan också påverka bedömningen av tröskelvärdet för medlemsstater som inte har infört euron som valuta. För att säkerställa rättssäkerhet bör medlemsstaterna fastställa om hänsyn ska tas till den månatliga växelkursen då uppmaningen att inkomma med intresseanmälan offentliggörs, då projektansökan görs eller då projektet väljs ut eller godkänns på nationell nivå. Detta kommer att minska risken för kostnadsvariationer som enbart beror på kursförändringar. Förvaltningsmyndigheten kommer utifrån den valda växelkursen att kunna fastställa om en insats/ett projekt/en klumpsumma ska beaktas under eller över de fastställda gränsvärdena. Medlemsstaternas val bör anges i de regler för stödberättigande som gäller för programmet.

Särskild anmärkning i fråga om ESF-projekt: Vid fastställandet av de stödberättigande utgifterna i det dokument där stödvillkoren anges, är det inte möjligt att tillämpa verkliga kostnader för projekt som, efter att ansökan inlämnats och utgifter som inte är stödberättigande dragits av, understiger tröskelvärdet för offentligt stöd på 50 000 euro.

7.2.2. Fondspecifika regler

Specifikt för ESF

Det finns flera metoder för att fastställa finansiella tröskelvärden i fråga om tillämpligheten av förenklade kostnader eller beräkningsmetoder i ESF-förordningen. Så är fallet när det gäller:

1. möjligheten att utnyttja ett budgetförslag för att fastställa förenklade kostnadsalternativ i varje enskilt fall i fråga om ESF-bidrag och återbetalningspliktigt stöd: det offentliga stödet får inte överstiga 100 000 euro (artikel 14.3 i ESF-förordningen),
2. den obligatoriska användningen av förenklade kostnadsalternativ för ESF-bidrag och återbetalningspliktigt stöd: det offentliga stödet får inte överstiga 50 000 euro (artikel 14.4 i ESF-förordningen).

När det gäller ovannämnda tröskelvärden **kommer hänsyn att tas till de belopp som anges i dokumentet med stöd villkoren för respektive insats/projekt** (se artikel 67.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

De anslag eller löner som betalas **av en tredje part till förmån för deltagarna** i en insats beaktas inte.

Det belopp som beaktas är det offentliga stöd som tilldelats stödmottagaren, enligt uppgift i det dokument där stöd villkoren anges, exklusive offentlig finansiering *från* stödmottagaren.

7.3. De förenklade kostnadsalternativens förenlighet med bestämmelserna om statsstöd

Det bör betonas att de statliga bestämmelserna om statsstöd som fastställts i fördraget är allmänt tillämpliga. Närhelst finansiering kan utgöra statsstöd, måste dessa bestämmelser följas vid beräkning och förvaltning av förenklade kostnadsalternativ enligt artikel 67 i förordningen om gemensamma bestämmelser. Förvaltningsmyndigheter måste därför säkerställa att de kategorier utgifter som förenklade kostnader tillämpas för är stödberättigande, inte bara enligt bestämmelserna om de europeiska struktur- och investeringsfonderna utan även enligt bestämmelserna om statsstöd.

Vissa typer av stöd finns med i den allmänna gruppundantagsförordningen (förordning (EU) nr 651/2014) eller gruppundantagsförordningen för jordbrukssektorn (förordning (EU) nr 702/2014) (om stödordningar och stöd för särskilda ändamål som inte omfattas av anmälningskyldigheten).

Hänsyn bör även tas till bestämmelserna i förordning (EU) nr 1407/2013 om stöd av mindre betydelse.

Förenklade kostnadsalternativ måste generellt sett endast baseras på metoder som gör det möjligt att tydligt fastställa de stödberättigande kostnader som använts för att fastställa värdet av det valda alternativet och att utesluta kostnader som inte är stödberättigande enligt bestämmelserna om statsstöd.

Eftersom den metod som används måste vara förenlig med en sund ekonomisk förvaltning och medfinansieringsprincipen, måste förvaltningsmyndigheter använda sig av en rimlig och försiktighypotes för att säkerställa att de förenklade kostnaderna motsvarar de verkliga kostnaderna. Detta kommer att göra det lättare att påvisa förenligheten med högsta stödintensitet, högsta stödbelopp eller anmälningsströskelvärden enligt bestämmelserna om statsstöd. Metoden kommer att bli föremål för revision för att man ska förvissa sig om att den är förenlig med tillämpliga bestämmelser om de europeiska struktur- och investeringsfonderna samt statsstöd.

För ett exempel, se bilaga 2.

7.4. Användning av förenklade kostnader i insatser som genererar nettoinkomster

Först av allt måste man komma ihåg att förenklade kostnader används för att beräkna kostnaderna, dvs. utgiftssidan i en viss insats, på exakt samma sätt som verkliga kostnader. I teorin bör användningen av förenklade kostnader därför inte påverkas av om en insats genererar inkomster eller inte. För att bevara den förenklade effekten introduceras vissa särdrag i förordningen om gemensamma bestämmelser för en insats som genererar inkomster i form av klumpsummor eller standardiserade skalor för enhetskostnader.

7.4.1. Insatser som genererar nettoinkomster när de avslutats⁽⁴⁰⁾

Enligt artikel 61.7 f i förordningen om gemensamma bestämmelser måste inte nettoinkomster beaktas i fråga om insatser som genererar nettoinkomster när de avslutats i form av klumpsummor eller standardiserade skalor för enhetskostnader. Klumpsumman/de standardiserade skalorna av enhetskostnader bör i själva verket redan inbegripa inkomsten (se nästa punkt). Det finns inget särdrag om schablonfinansiering används, vilket innebär att artikel 61.1–61.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽⁴¹⁾ då är tillämplig.

7.4.2. Insatser som genererar nettoinkomst under genomförandet och som inte omfattas av artikel 61.1–61.6 i förordningen om gemensamma bestämmelser⁽⁴²⁾

För sådana insatser måste inte nettoinkomsten dras av om de båda kumulativa villkoren är uppfyllda:

- Det offentliga stödet ges i form av klumpsummor eller standardiserade skalor för enhetskostnader.
- Nettoinkomsten har beaktats på förhand vid beräkningen av klumpsummorna eller de standardiserade skalorna av enhetskostnader (enligt artikel 65.8 f i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Om nettoinkomsten inte har beaktats på förhand vid beräkningen av klumpsummorna eller de standardiserade skalorna av enhetskostnader, måste den stödberättigande utgift som fått medfinansiering från de europeiska struktur- och investeringsfonderna dras av proportionellt från de stödberättigande och icke-stödberättigande delarna av kostnaderna senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

Om schablonfinansiering väljs, måste en nettoinkomst som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av en insats och som genererats direkt vid genomförandet av en insats dras av från den stödberättigande utgift som fått medfinansiering från de europeiska struktur- och investeringsfonderna (med tillämpning av schablonsatsen) senast i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 61 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

⁽⁴¹⁾ Med undantag för insatser som omfattas av artikel 61.7 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

⁽⁴²⁾ Artikel 65.8 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Exempel (ESF)

En konferens anordnas för att främja företagande. Stödmottagaren lämnar ett budgetförslag där det uppges att de totala stödberättigande kostnaderna bör uppgå till 70 000 euro. Vid konferensen kommer det att tas en inträdesavgift på 3 euro. Arrangören räknar med 200 besökare. Den förväntade inkomsten blir $3 \times 200 = 600$ euro.

Konferensen blir mycket lyckad och antalet besökare överstiger förväntningarna (300 personer). Artikel 61 i förordningen om gemensamma bestämmelser är inte tillämplig eftersom insatsen endast får medfinansiering från ESF. Artikel 65.8 i förordningen om gemensamma bestämmelser är dock tillämplig.

- Alternativ 1: Den genererade inkomsten har beaktats på förhand

Den fastställda klumpsumman innebär att om konferensen äger rum, kommer den totala stödberättigande kostnaden för insatsen att vara $70\,000 \text{ euro} - 600 \text{ euro} = 69\,400 \text{ euro}$.

Det offentliga stödet för insatsen ges i form av en klumpsumma och inkomsten har beaktats vid fastställandet av klumpsumman. Även om inkomsten överstiger prognosen, kommer detta inte att påverka betalningen av klumpsumman. Verifieringskedjan kommer att kräva bevis på att konferensen genomförts och på inträdesavgiften.

- Alternativ 2: Den genererade inkomsten har beaktats på förhand men förutsättningarna förändras under genomförandet

Den fastställda klumpsumman innebär att om konferensen äger rum, kommer den totala stödberättigande kostnaden för insatsen att vara $70\,000 \text{ euro} - 600 \text{ euro} = 69\,400 \text{ euro}$. Det offentliga stödet för insatsen ges i form av en klumpsumma och inkomsten har beaktats vid fastställandet av klumpsumman.

Arrangören beslutar dock till sist att ändra inträdesavgiften från 3 euro till 5 euro. I detta fall bör likviditetsgapet dras av ($5 \text{ euro} \times 300 - 600 \text{ euro} = 900 \text{ euro}$).

De totala stödberättigande kostnaderna kommer att vara $69\,400 \text{ euro} - 900 \text{ euro} = 68\,500 \text{ euro}$.

- Alternativ 3: Den genererade inkomsten har inte beaktats på förhand

Den fastställda klumpsumman innebär att om konferensen äger rum, kommer den totala stödberättigande kostnaden för insatsen att vara 70 000 euro. Det offentliga stödet för insatsen ges i form av en klumpsumma och inkomsten har inte beaktats vid fastställandet av klumpsumman.

När stödmottagaren begär ersättning (70 000 euro), kommer den att behöva bevisa att konferensen ägt rum. Den kommer också att behöva dra av den verkliga inkomst som genereras under genomförandet ($3 \text{ euro} \times 300 = 900 \text{ euro}$).

I detta fall kommer de stödberättigande kostnaderna för klumpsumman att vara $70\,000 \text{ euro} - 900 \text{ euro} = 69\,100 \text{ euro}$.

7.5. Specifikt för Eruf och ESF: korsfinansiering

7.5.1. Deklarering av åtgärder som omfattas av artikel 98.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser i fråga om de förenklade kostnadsalternativen

Enligt artikel 98.2 i förordningen om gemensamma bestämmelser kan korsfinansierade åtgärder inom ramen för Eruf och ESF omfattas av den andra fondens regler för stödberättigande.

Särskilt när det gäller schablonfinansiering vid korsfinansiering, bör två schablonsatser tillämpas – en för den ESF-relaterade delen och en för den Eruf-relaterade delen av insatsen. Schablonsatserna för ESF respektive Eruf för liknande insatser ska tillämpas för ESF- respektive Eruf-delen. Det går inte

att använda ett genomsnitt av de båda schablonsatserna eftersom den relativa andelen för varje del kan variera under genomförandet. Om det inte finns någon schablonsats för den andra fonden för en liknande typ av insats (t.ex. därför att bestämmelsen inte tillämpas för den andra fonden eftersom det inte finns några liknande insatser som finansieras av den andra fonden), måste förvaltningsmyndigheten besluta om vilken schablonsats som ska tillämpas i enlighet med de allmänna rättsliga principer som fastställs i artiklarna 67.5 och 68.1 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

En ansökan om förenklade kostnadsalternativ innebär fortfarande att medlemsstaterna måste respektera taket på 10% för varje prioritetsområde (per fond och regionkategori i tillämpliga fall). Det korsfinansierade beloppet ska bedömas och kontrolleras, från insats till insats, på grundval av de uppgifter som används för att fastställa de förenklade kostnadsalternativen.

7.5.2. Exempel

Exempel på korsfinansiering mellan ESF och Eruf med enhetskostnader eller klumpsummor

Om den standardiserade enhetskostnaden på 6 euro/timme × deltagare innehåller inköp av utrustning på 0,50 euro/timme blir det korsfinansierade beloppet $0,50 \text{ euro} \times \text{det antal "timmar} \times \text{deltagare"}$ som har genomförts.

Samma princip gäller för klumpsummor: Om det utförliga budgetförslaget inbegriper korsfinansierade utgifter, kommer dessa att redovisas och kontrolleras separat. I en klumpsumma på till exempel 20 000 euro som finansieras genom ett ESF-program, finns ett inslag av Eruf-utgifter på motsvarande 5 000 euro. I slutet av insatsen kommer det korsfinansierade beloppet att vara det belopp som fastställts i förväg (20 000 euro, varav 5 000 euro är Eruf-utgifter) eller noll om bidraget inte betalas ut. Den binära principen för klumpsummor tillämpas även på korsfinansierade utgifter.

Exempel på korsfinansiering mellan ESF och Eruf med schablonfinansiering

Det korsfinansierade beloppet vid schablonsatser för indirekta kostnader blir beloppet av "korsfinansierade direkta kostnader" plus indirekta kostnader beräknade genom den schablonsats som är tillämplig på dessa "korsfinansierade direkta kostnader".

I en insats på till exempel 15 000 euro som finansieras genom ett Eruf-program motsvarar de direkta "ESF-kostnaderna" 3 000 euro, och de indirekta kostnaderna beräknas som 10% av de direkta kostnaderna (300 euro). Det korsfinansierade beloppet skulle därmed bli 3 300 euro. Om de direkta kostnaderna minskar i slutet av insatsen ska det korsfinansierade beloppet minskas enligt samma princip.

BILAGA I: EXEMPEL PÅ FÖRENKLADE KOSTNADSALTERNATIV

I denna bilaga ges ett exempel på ett bidrag till en stödmottagare som avser att anordna ett seminarium med 50 deltagare för att presentera nya arbetsverktyg. Personalen tillbringar viss tid med att planera och anordna eventet, en lokal hyrs, några föreläsare kommer från utlandet och protokoll från eventet måste offentliggöras. Det finns också indirekta kostnader för personal (redovisningskostnader, ersättning till konferencier) och el, telefonräkningar, IT-support osv.

Budgetförslaget (i euro) är följande i termer av "verkliga kostnader", och dess utformning kommer att bibehållas för samtliga möjligheter och alternativ så att skillnaderna kan tydliggöras:

<i>Summa direkta kostnader</i>	<i>45 000</i>
Direkta personalkostnader	30 000
Boendekostnader	4 000
Resekostnader	5 000
Måltider	1 000
Information/publicitet	5 000

<i>Summa indirekta kostnader</i>	<i>5 000</i>
Indirekta personalkostnader	4 000
El, telefon osv.	1 000

Nedan anges olika alternativ när det gäller projekthanteringen, utifrån vilket förenklat kostnadsalternativ som valts.

Möjlighet 1: Standardiserade skalor för enhetskostnader (artikel 67.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Princip: Alla eller en del av de stödberättigande utgifterna beräknas på grundval av kvantifierade verksamheter, utfall eller resultat multiplicerat med en enhetskostnad som har fastställts i förväg.

För seminariet kan en enhetskostnad på 1 000 euro per person som deltar i seminariet fastställas (med hjälp av någon av beräkningsmetoderna i artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser).

Följande budget skulle föreslås:

Högsta antal personer som deltar i seminariet = 50

Enhetskostnad/person som deltar i seminariet = 1 000 euro

Summa stödberättigande kostnader = 50 x 1 000 euro = 50 000 euro.

Om 48 personer deltar i seminariet, blir den stödberättigande kostnaden följande: 48 x 1 000 euro = 48 000 euro.

Verifieringskedja:

- Den metod som används för att fastställa värdet av den standardiserade skalan av enhetskostnad bör dokumenteras och lagras.
- Det dokument där stöd villkoren anges måste vara tydligt i fråga om den standardiserade skalan av enhetskostnad och de faktorer som leder till betalning.
- Bevis på närvaro vid seminariet (närvarointyg).

Obs! I detta fall behöver inte deltagarnas stödberättigande kontrolleras. Stödberättigandet bör kontrolleras närhelst deltagarna i fråga måste ha en viss profil.

Möjlighet 2: Klumpsummor (artikel 67.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Princip: En stödberättigande utgift för en insats ska helt eller delvis ersättas på grundval av ett enda belopp som fastställts på förhand, i enlighet med fördefinierade avtalsvillkor om verksamheter och/eller utfall (motsvarande 1 enhet). Bidraget betalas ut om de på förhand fastställda villkoren om verksamheter och/eller utfall uppfylls.

En klumpsumma på 50 000 euro kan fastställas för anordnandet av seminariet (oberoende av antalet deltagare) för att presentera nya arbetsverktyg, vilken beräknats utifrån de metoder som anges i artikel 67.5 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Följande budget skulle föreslås:

Målet med klumpsumman = att anordna ett seminarium för att presentera nya arbetsverktyg.

Summa stödberättigande kostnad = 50 000 euro

Om seminariet anordnas och nya arbetsredskap presenteras, är klumpsumman på 50 000 euro stödberättigande. Ingen betalning görs om seminariet inte anordnas eller om nya arbetsverktyg inte presenteras.

Verifieringskedja:

- Den metod som används för att fastställa värdet av klumpsumman bör dokumenteras och lagras.
- Det dokument där stöd villkoren anges måste vara tydligt i fråga om klumpsumman och de faktorer som leder till betalning.
- Bevis på seminariets genomförande och innehåll krävs (tidningsartiklar, inbjudningar och program samt bilder osv.).

Möjlighet 3: Schablonfinansiering (artikel 67.1 d i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Obs! De belopp som beräkningarna resulterar i är avrundade.

Allmän princip: Specifika kategorier av stödberättigande kostnader som tydligt har fastställts på förhand beräknas med tillämpning av en procentsats, som fastställts på förhand för en annan kategori eller flera andra kategorier av stödberättigande kostnader.

När schablonfinansieringssystem jämförs, bör alltid samtliga delar av metoden jämföras och inte bara schablonsatserna:

- Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen.
- Schablonsatsen i sig.
- Kategorier av stödberättigande kostnader beräknade med schablonsatsen.
- I tillämpliga fall, kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen inte tillämpas för och som inte beräknas med hjälp av schablonsatsen.

Alternativ 1: Den allmänna regeln om schablonfinansiering

I enlighet med artikel 67.1 d i förordningen om gemensamma bestämmelser, ska medlemsstaten utforma ett schablonsystem där en schablonsats på 47 % – beräknad enligt någon av metoderna i artikel 67.5⁽⁴³⁾ i förordningen om gemensamma bestämmelser – tillämpas för alla personalkostnader (både direkta och indirekta) för att beräkna de övriga kostnaderna⁽⁴⁴⁾:

<i>Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen (typ 1)</i>	Personalkostnader = 30 000 + 4 000 = 34 000 euro
<i>Schablonsatsen i sig</i>	47 %
<i>Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen (typ 2)</i>	Övriga kostnader = 47 % av personalkostnaderna = 47 % x 34 000 = 16 000 euro
<i>Kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen inte tillämpas för och som inte beräknas med hjälp av schablonsatsen (typ 3)</i>	Ej tillämpligt

=> Summa stödberättigande kostnader = 34 000 + 16 000 = 50 000 euro.

Budgetförslaget blir följande (i euro):

Personalkostnader (typ 1):	34 000	Övriga kostnader (typ 2) = Personalkostnader på motsvarande 47 %	16 000
Direkta personalkostnader	30 000	(Uppskattning)	
Indirekta personalkostnader	4 000	Summa stödberättigande kostnader	50 000

(vanligtvis baserade på verkliga kostnader)

⁽⁴³⁾ a, b, c eller d.

⁽⁴⁴⁾ Det bör noteras att om de kategorier av stödberättigande kostnader som beräknats utifrån schablonsatsen var indirekta kostnader, skulle schablonsatsen begränsas till 25 % enligt artikel 68.1 a i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Verifieringskedja:

Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen	Direkta kostnader = <ul style="list-style-type: none"> • Tydlig definition av vad som utgör personalkostnader • Bevis på sådana kostnader (lönespecifikationer, tidrapporter i relevanta fall osv.)
Schablonsatsen	Hänvisning till den metod som valts för schablonsatsen och: <ul style="list-style-type: none"> • I fråga om punkt a, kravet på att förvaltningsmyndigheten lagrar det dokument som styrker beräkningsmetoden. • I fråga om punkt b, korrekt tillämpning av metoden (som fortfarande gäller när insatsen väljs) och bevis på att stödmottagaren och typen av insatser är desamma. • I fråga om punkt c, bevis på att metoden finansieras nationellt och fortfarande gäller när insatsen väljs samt bevis på att stödmottagaren och typen av insatser är desamma. • I fråga om punkt d, hänvisning till tillämpad metod.
Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen	Ingen motivering behövs.

Alternativ 2: Schablonfinansiering för indirekta kostnader (artikel 68.1 a i förordningen om gemensamma bestämmelser)

I enlighet med artikel 68.1 a i förordningen om gemensamma bestämmelser, ska medlemsstaten utforma ett schablonsystem där en schablonsats på 11,1 % – beräknad enligt någon av metoderna i artikel 67.5 a, b eller c⁽⁴⁵⁾ i förordningen om gemensamma bestämmelser – tillämpas för de direkta kostnaderna:

Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen (typ 1)	Direkta kostnader = 45 000 euro
Schablonsatsen	11,1 % (måste understiga 25 %)
Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen (typ 2)	Indirekta kostnader (uppskattade) = 11,1 % av de direkta kostnaderna = 11,1 % x 45 000 = 5 000 euro
Kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen inte tillämpas för och som inte beräknas med hjälp av schablonsatsen (typ 3)	Ej tillämpligt

=> Summa stödberättigande kostnader = 45 000 + 5 000 = 50 000 euro

Budgetförslaget blir följande (i euro):

Direkta kostnader (typ 1)	45 000	Indirekta kostnader (typ 2) = 11,1 % av de direkta kostnaderna	5 000
Direkta personalkostnader	30 000	(Uppskattning)	
Boendekostnader	4 000	Summa stödberättigande kostnader	50 000
Resekostnader	5 000		
Måltider	1 000		
Information/publicitet	5 000		

(vanligtvis baserade på verkliga kostnader)

⁽⁴⁵⁾ När denna beräkningsmetod används är den rättsliga hänvisningen artikel 68.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser. En viktig punkt är att det tak på 25 % som avses i artikel 68.1 a i förordningen om gemensamma bestämmelser inte är tillämpligt för system som omfattas av artikel 68.1 c i förordningen om gemensamma bestämmelser.

Verifieringskedja:

<i>Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen</i>	Direkta kostnader = <ul style="list-style-type: none"> • Tydlig definition av vad som utgör direkta kostnader • Bevis på sådana kostnader (lönespecifikationer, tidrapporter i relevanta fall, publicitetsbevis och fakturaunderlag osv.)
<i>Schablonsatsen</i>	Hänvisning till den metod som valts för schablonsatsen och <ul style="list-style-type: none"> • i fråga om punkt a, kravet på att förvaltningsmyndigheten lagrar det dokument som styrker beräkningsmetoden, • i fråga om punkt b, korrekt tillämpning av metoden (som fortfarande gäller när insatsen väljs) och bevis på att stödmottagaren och typen av insatser är desamma, • i fråga om punkt c, bevis på att metoden finansieras nationellt och fortfarande gäller när insatsen väljs samt bevis på att stödmottagaren och typen av insatser är desamma.
<i>Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen</i>	Ingen motivering behövs.

Alternativ 3: Schablonfinansiering för indirekta kostnader (artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser)

Medlemsstaten kan besluta att välja schablonsystemet i artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser: Schablonsatsen på 15 % för beräkning av de indirekta kostnaderna är tillämplig endast för de direkta personalkostnaderna. Det finns inget skäl att motivera själva schablonsatsen på 15 % eftersom denna anges i förordningen.

<i>Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen (typ 1)</i>	Direkta personalkostnader = 30 000 euro
<i>Schablonsatsen</i>	15 % (ingen motivering behövs)
<i>Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen (typ 2)</i>	Indirekta kostnader (uppskattade) = 15 % av de direkta kostnaderna = 15 % x 30 000 = 4 500 euro
<i>Kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen inte tillämpas för och som inte beräknas med hjälp av schablonsatsen (typ 3)</i>	Övriga direkta kostnader (boendekostnader, resekostnader samt kostnader för måltider, information och reklam) = 15 000 euro

Summa stödberättigande kostnader = direkta personalkostnader + beräknade indirekta kostnader + övriga direkta kostnader = 30 000 + 4 500 + 15 000 = 49 500 euro

Budgetförslaget blir följande (i euro):

Direkta personalkostnader (typ 1)	30 000	→	Indirekta kostnader (typ 2) = 15 % av direkta personalkostnader (uppskattning)	4 500
Övriga direkta kostnader (typ 3):				
Boendekostnader	4 000			
Resekostnader	5 000			
Måltider	1 000			
Information/publicitet	5 000			
			Summa stödberättigande kostnader	49 500

(vanligtvis baserade på verkliga kostnader)

Verifieringskedja:

Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen	Direkta personalkostnader = <ul style="list-style-type: none"> • Tydlig definition av vad som utgör direkta kostnader. • Bevis på lönekostnader (lönespecifikationer, tidrapporter i relevanta fall, kollektivavtal för att motivera värdförhöjningar om tillämpligt, utförliga fakturor från externa leverantörer).
Schablonsatsen	Det bör hänvisas till artikel 68.1 b i förordningen om gemensamma bestämmelser i det dokument där stöd villkoren anges.
Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen	Ingen motivering behövs.
Kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen inte tillämpas för och som inte beräknas med hjälp av schablonsatsen	Övriga direkta kostnader såsom boendekostnader, resekostnader samt kostnader för måltider, information och reklam bör styrkas med relevanta fakturor och bevis på de tjänster som tillhandahållits om detta krävs.

Alternativ 4: Schablonfinansiering enligt artikel 14.2 i ESF-förordningen (endast tillämpligt för ESF)

Medlemsstaten kan besluta att välja schablonsystemet i artikel 14.2 i ESF-förordningen: Schablonsatsen på 40 % gäller endast direkta personalkostnader för beräkning av alla övriga kostnader för insatsen. Det finns inget skäl att motivera själva schablonsatsen på 40 % eftersom denna anges i förordningen⁽⁴⁶⁾.

Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen (typ 1)	Direkta personalkostnader = 30 000 euro
Schablonsatsen	40 % (ingen motivering behövs)
Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen (typ 2)	Alla övriga kostnader = 40 % av de direkta personalkostnaderna = 40 % x 30 000 = 12 000 euro
Kategorier av stödberättigande kostnader som schablonsatsen inte tillämpas för och som inte beräknas med hjälp av schablonsatsen (typ 3)	Ej tillämpligt

Summa stödberättigande kostnader = direkta personalkostnader + alla andra beräknade kostnader = 30 000 + 12 000 = 42 000 euro

Budgetförslaget blir följande (i euro):

Direkta personalkostnader (typ 1)	30 000	→	Alla övriga kostnader (typ 2) = 40 % direkta personalkostnader	12 000
<i>(vanligtvis baserade på verkliga kostnader)</i>			<i>(uppskattning)</i>	
			Summa stödberättigande kostnader	42 000

Verifieringskedja:

Kategorier av stödberättigande kostnader utifrån vilka schablonsatsen ska tillämpas för beräkning av de stödberättigande beloppen	Direkta personalkostnader = <ul style="list-style-type: none"> • Tydlig definition av vad som utgör direkta kostnader • Bevis på lönekostnader (lönespecifikationer, tidrapporter i relevanta fall, kollektivavtal för att motivera värdförhöjningar om tillämpligt, utförliga fakturor från externa leverantörer)
Schablonsatsen	Det bör hänvisas till artikel 14.2 i ESF-förordningen i det dokument där stöd villkoren anges.
Kategorier av stödberättigande kostnader som ska beräknas med schablonsatsen	Ingen motivering behövs.

⁽⁴⁶⁾ En motivering behövs om schablonsatsen överstiger 40 %. En schablonsats på över 40 % kan dock endast tillämpas inom en annan ram än artikel 14.2 i ESF-förordningen.

BILAGA 2: EXEMPEL PÅ FÖRENKLADE KOSTNADSLTERNATIVS FÖRENLIGHET MED BESTÄMMELSER OM STATSSTÖD

Ett företag får ett bidrag inom ramen för ett system för statsstöd för att genomföra ett utbildningsprojekt för sin personal. Det offentliga stödet uppgår till 2 miljoner euro. Stödet motsvarar det tröskelvärde på 2 miljoner euro som anges i artikel 4.1 n i förordning (EU) nr 651/2014, och därför är den allmänna gruppundantagsförordningen tillämplig.

Stödmottagaren och förvaltningsmyndigheten kommer överens om att använda standardiserade skalor för enhetskostnader för att fastställa kurskostnaden per deltagare.

När det gäller utbildningsstöd föreskriver artikel 31 i gruppundantagsförordningen följande:

1. Stöd till utbildning ska anses vara förenligt med den inre marknaden i den mening som avses i artikel 107.3 i fördraget och ska undantas från anmälningskyldigheten i artikel 108.3 i fördraget om villkoren i denna artikel och i kapitel I är uppfyllda.
2. Stöd får inte beviljas för utbildning som företagen anordnar för att följa tvingande nationella normer för utbildning.
3. De stödberättigande kostnaderna ska vara följande:
 - a) Personalkostnader för lärare, för de timmar då lärarna deltar i utbildningen.
 - b) Driftskostnader för lärare och deltagare som har direkt samband med utbildningsprojektet, t.ex. resekostnader, material och utrustning som har ett direkt samband med projektet, avskrivning av hjälpmedel och utrustning, i den utsträckning de används uteslutande för utbildningsprojektet. Logikostnader omfattas inte med undantag för ett nödvändigt minimum av logikostnader för deltagare som är arbetstagare med funktionshinder.
 - c) Kostnader för rådgivning i samband med utbildningsprojektet.
 - d) Personalkostnader för deltagare och allmänna indirekta kostnader (administrativa kostnader, hyra, allmänna omkostnader) för de timmar då deltagarna deltar i utbildningen.
4. Stödnivån får inte överskrida 50 % av de stödberättigande kostnaderna. Den får höjas upp till en högsta tillåten stödnivå på 70 % av de stödberättigande kostnaderna, enligt följande:
 - a) Med 10 procentenheter om utbildningen ges till arbetstagare med funktionshinder eller arbetstagare med sämre förutsättningar.
 - b) Med 10 procentenheter om stödet ges till medelstora företag och med 20 procentenheter om stödet ges till små företag.
5. Om stödet beviljas inom sjötransportsektorn får stödnivån höjas till 100 % av de stödberättigande kostnaderna, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
 - a) De som deltar i utbildningen är inte aktiva besättningsmedlemmar utan ingår i reservbesättning ombord.
 - b) Utbildningen sker ombord på fartyg som är registrerade i unionen.

Förvaltningsmyndigheten beslutar att införa standardiserade skalor för enhetskostnader för att fastställa den stödberättigande utgiften för projekten. Den använder sig av statistiska uppgifter (enligt artikel 67.5 a i i förordningen om gemensamma bestämmelser) om en liknande utbildning i ett visst geografiskt område.

Efter lämplig behandling av de statistiska uppgifterna, är de genomsnittliga kostnaderna per utgiftspost för denna typ av kurs med ett liknande antal deltagare följande:

Direkta kostnader (i miljoner euro)	
Utbildare – lön	1
Utbildare – resekostnader	0,1
Deltagare – lön	1,4
Deltagare – boende	0,55
Deltagare – resekostnader	0,25
Ej avskrivningsbara förbrukningsvaror	0,2
Reklam	0,2
Arrangörskostnader	0,4
Summa direkta kostnader	4,1

Direkta kostnader (i miljoner euro)	
Administrativa kostnader	0,175
Arrenden	0,15
Allmänna omkostnader	0,125
Summa indirekta kostnader	0,45

När förvaltningsmyndigheten behandlar uppgifterna, ska den bortse från alla icke stödberättigande kostnader.

Följande kostnader är inte stödberättigande i fråga om utbildningsstöd enligt artikel 31 i förordning (EU) nr 651/2014.

- Deltagarnas boendekostnader om deltagarna inte är arbetstagare med funktionshinder (0,55 miljoner euro).

Den standardiserade skalan av enhetskostnad kan därför inte innefatta boendekostnader. Beräkningen har gjorts enligt följande:

Summa stödberättigande utbildningskostnader (summa kostnader – icke stödberättigande kostnader)	4,55 miljoner euro – 0,55 miljoner euro = 4 miljoner euro
Förväntat antal deltagare som fullgör utbildningen	2 000
Kostnader per deltagare som fullgör utbildningen (standardiserad skala av enhetskostnad)	4 miljoner euro/2 000 deltagare = 2 000 euro/deltagare

Den preliminära finansieringen av utbildningsprojektet är följande:

Offentlig finansiering (nationell + ESF)	2 miljoner euro
Privat finansiering (självfinansiering)	2 miljoner euro
Nivå av statsstöd	50 %

I artikel 31.4 i förordning (EU) nr 651/2014 begränsas stödnivån till 50% av de stödberättigande kostnader som fastställts i dokumentet där stöd villkoren för projektet anges. Den preliminära budgeten överensstämmer med detta krav.

Efter att projektet genomförts kommer den stödberättigande kostnaden att baseras på det verkliga antalet deltagare som fullgjort utbildningen. Om endast 1 500 deltagare fullgör utbildningen kommer stödet att vara följande:

Summa stödberättigande kostnader som ska deklarerar till kommissionen	2 000 euro x 1 500 = 3 miljoner euro
Offentlig finansiering (nationell + ESF)	1,5 miljoner euro
Privat finansiering (självfinansiering)	1,5 miljoner euro
Nivå av statsstöd	50 %

BILAGA 3: FÖRENKLADE KOSTNADSLTERNATIV OCH ERUF-SPECIFIKA ÅTGÄRDER

Utifrån den vägledning som ges, presenteras en rad åtgärder nedan som kan omfattas av målet med förenklade kostnadsalternativ. Listan är inte uttömmande utan är bara en indikation på hur man kan gå till väga för att genomföra landsbygdsutvecklingsprogrammen på lämpligt sätt. Man har utslutit de betalningar som anges i förordningen och som redan är föremål för en standardiserad skala av enhetskostnad (dvs. per hektar eller djurenhet).

Åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 eller förordning (EU) nr 1303/2013	Kod	Delåtgärd för programändamål (om relevant)	Förenklade kostnadsalternativ (Ja/Nej)	Anmärkningar
Artikel 14	1	Kunskapsöverförings- och informationsåtgärder	Ja	Ej tillåtet om åtgärden vidtas genom offentlig upphandling
Artikel 15		Rådgivningstjänster samt företagslednings- och avbytartjänster inom jordbruket	Ja	Tillåtet med intern leverantör
Artikel 16		Kvalitetssystem för jordbruksprodukter och livsmedel	Ja	
Artikel 17	4	Investeringar i fysiska tillgångar	Ja	
Artikel 15		Hjälp med utnyttjande av rådgivningstjänster	Nej	
Artikel 15		Stöd till inrättande av företagslednings-, avbytar- och rådgivningstjänster, liksom rådgivningstjänster inom skogsbruket	Nej	
Artikel 15	2	Stöd för att främja fortbildning av rådgivare	Nej	
Artikel 15		Stöd till första deltagande i kvalitetssystem	Ja	
Artikel 15		Stöd till informationsåtgärder och främjande åtgärder som genomförs av producentgrupper på den inre marknaden	Ja	
Artikel 15	3	Stöd till investeringar i jordbruksföretag	Ja	
Artikel 15		Stöd till investeringar i beredning och saluföring och/eller utveckling av jordbruksprodukter	Ja	
Artikel 15		Stöd till investeringar i infrastruktur som avser utveckling, modernisering eller anpassning av jord- och skogsbruket	Ja	
Artikel 18	5	Återställande av produktionspotential inom jordbruket som skadats av naturkatastrofer samt införande av lämpliga förebyggande åtgärder	Ja	
Artikel 15		Stöd till investeringar för återställande av jordbruksmark och produktionspotential inom jordbruket som skadats i samband med naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer	Ja	
Artikel 15		Stöd till investeringar i förebyggande åtgärder som syftar till att minska konsekvenserna av sannolika naturkatastrofer, allvarliga klimathändelser och andra katastrofer	Ja	

Åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 eller förordning (EU) nr 1303/2013	Kod	Delåtgärd för programändamål (om relevant)	Förenklade kostnadsalternativ (Ja/Nej)	Anmärkningar
Artikel 19	6	Jordbruks- och affärsutveckling	Nej	
		Nyetableringsstöd till unga jordbrukare	Nej	
		Nyetableringsstöd för annan verksamhet än jordbruksverksamhet i landsbygdsområden	Nej	
		Nyetableringsstöd för utveckling av småbruk	Nej	
		Stöd till investeringar för att skapa och utveckla annan verksamhet än jordbruk	Ja	
		Betalingar till jordbrukare som är stödberättigade enligt ordningen för småbrukare, som permanent överlåter sitt företag till en annan jordbrukare	Nej	
Artikel 20	7	Grundläggande tjänster och förnyelse av samhällen på landsbygden	Ja	
		Stöd för utarbetande och uppdatering av planer för utveckling av kommuner och samhällen på landsbygden och deras grundläggande tjänster och av skydds- och förvaltningsplaner för Natura 2000-områden och andra områden med högt naturvärde	Ja	
		Stöd till investeringar som syftar till upprättande, förbättring eller utvidgning av alla typer av småskalig infrastruktur, inklusive investeringar i förnybar energi och energibesparing	Ja	
		Stöd till bredbandsinfrastruktur, inklusive dess upprättande, förbättring och utvidgning, passiv bredbandsinfrastruktur och tillhandahållande av tillgång till bredband och offentlig e-förvaltning	Ja	
		Stöd till investeringar som syftar till upprättande, förbättring och utvidgning av grundläggande tjänster för landsbygdsbefolkningen, inbegripet fritid och kultur, och den tillhörande infrastrukturen	Ja	
		Stöd till investeringar för offentligt bruk i infrastruktur för rekreationsändamål, turistinformation och småskalig turistinfrastruktur	Ja	
		Stöd till utredningar och investeringar i samband med underhåll, restaurering och uppgradering av natur- och kulturarvet i landsbygdsområden, på landsbygden och i områden med högt naturvärde, inbegripet socioekonomiska aspekter samt åtgärder för att öka miljömedvetenheten	Ja	
		Stöd till investeringar som är inriktade på omlokalisering av verksamheter och ombyggnad av byggnader eller andra inrättningar i eller i närheten av landsbygdsområden och som syftar till att förbättra livskvaliteten eller att förbättra det berörda landsbygdsområdets miljöprestanda	Ja	
		Övriga	Ja	

Åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 eller förordning (EU) nr 1303/2013	Kod	Delåtgärd för programändamål (om relevant)	Förenklade kostnadsalternativ (Ja/Nej)	Anmärkningar
Artikel 21	8	Stöd till beskogning/skapande och underhåll av skogsmark	Ja	Förutom underhåll
		Stöd till inrättande och underhåll av system för trädjordbruk	Ja	
		Stöd till förebyggande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer	Ja	
		Stöd till återställande av skador på skogar som uppstår till följd av skogsbränder och naturkatastrofer och andra katastrofer	Ja	
		Stöd till investeringar som förbättrar skogsekosystemens klimattålighet och miljövärde	Ja	
		Stöd till investeringar i skogsbruksmetoder och i bearbetning, mobilisering och marknadsföring av skogsbruksprodukter	Ja	
Artikel 27	9	Inrättande av producentgrupper och producentorganisationer inom jordbruks- och skogssektorn	Nej	
Artikel 28	10	Stöd för åtaganden att bedriva miljö- och klimativänligt jordbruk	Nej	
		Stöd för bevarande och hållbar användning och utveckling av genetiska resurser i jordbruket	Ja	
Artikel 29	11	Betaling för omställning till ekologiska odlingsmetoder	Nej	
		Betaling för att bibehålla ekologiska odlingsmetoder	Nej	
Artikel 30	12	Ersättning för Natura 2000-jordbruksområden	Nej	
		Ersättning för Natura 2000-skogsbruksområden	Nej	
		Ersättning för jordbruksområden som omfattas av förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt	Nej	
Artikel 31	13	Ersättning i bergsområden	Nej	
		Ersättning för andra områden med väsentliga naturliga begränsningar	Nej	
		Ersättning för andra områden som påverkas av särskilda begränsningar	Nej	
Artikel 33	14	Stöd för djurens välbefinnande	Nej	

Åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 eller förordning (EU) nr 1303/2013	Kod	Delåtgärd för programändamål (om relevant)	Förenklade kostnadsalternativ (Ja/Nej)	Anmärkningar
Artikel 34	15	Stöd till åtaganden på skogs- och miljöområdet	Nej	
Artikel 35	16	<p>Stöd till bevarande och främjande av skogsgenetiska resurser</p> <p>Stöd till inrättandet av operativa grupper inom det europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket</p> <p>Stöd till pilotprojekt och för utveckling av nya produkter, metoder, processer och tekniker</p> <p>Samarbete som bedrivs mellan små aktörer för att utveckla gemensamma arbetsprocesser och dela anläggningar och resurser samt för utveckling och/eller marknadsföring av turisttjänster</p> <p>Stöd till horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan för att inrätta och utveckla korta leveranskedjor och lokala marknader, och till verksamheter i ett lokalt sammanhang som främjar utvecklingen av korta leveranskedjor och lokala marknader</p> <p>Stöd till gemensamma åtgärder för begränsning av och anpassning till klimatförändringar och till gemensamma angreppssätt när det gäller miljöprojekt och tillämplig miljöpraxis</p> <p>Stöd till horisontellt och vertikalt samarbete mellan aktörer i försörjningskedjan för hållbart tillhandahållande av biomassa för användning i livsmedel och energiproduktion och industriprocesser</p> <p>Stöd till andra strategier än lokalt ledda utvecklingsstrategier</p> <p>Stöd till upprättande av skogsbruksplaner eller motsvarande instrument</p> <p>Stöd för diversifiering av verksamheter inom jordbruket till verksamhet med anknytning till hälso- och sjukvård, social inkludering, jordbruk med stöd från lokalsamhället samt utbildning i fråga om miljö och livsmedel</p> <p>Övriga</p>	<p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p>	

Åtgärd enligt förordning (EU) nr 1305/2013 eller förordning (EU) nr 1303/2013	Kod	Delåtgärd för programändamål (om relevant)	Förenklade kostnadsalternativ (Ja/Nej)	Anmärkningar
Artikel 36	17	Riskhantering Skörde-, djur- och växtförsäkring Gemensamma fonder för allvarliga klimathändelser, djur- och växtsjukdomar, angrepp av skadegörare och miljöolyckor Inkomststabiliserande verktyg	Nej Nej Nej	Ingen förenkling (endast administrativa kostnader för inrättandet av den gemensamma fonden)
Artikel 40	18	Finansiering av kompletterande nationellt direktstöd för Kroatien	Nej	
Artikel 35	19	Stöd till lokalt ledd utveckling inom ramen för Leader Förberedande stöd Stöd till genomförande av insatser inom den lokalt ledda utvecklingsstrategin Förberedelser inför och genomförande av samarbetsverksamhet i den lokala aktionsgruppen Stöd till löpande kostnader och ledningsfunktioner	Ja Ja Ja Ja	
Artikel 51-54	20	Tekniskt stöd Stöd för att bilda och driva det nationella landsbygdsnätverket	Ja Ja Ja	

HUR HITTAR MAN EU:S PUBLIKATIONER?

Gratispublikationer

- Ett enskilt exemplar genom EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- Flera exemplar/affischer/kartor hos Europeiska unionens representationer (http://ec.europa.eu/represent_sv.htm), hos delegationer i länder utanför EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_sv.htm), genom att kontakta nätverket Europe Direct (http://europa.eu/eurodirect/index_sv.htm) eller ringa 00 800 6 7 8 9 10 11 (gratis inom hela EU) (*).

(* Varken informationen eller samtalen kostar i regel något (men vissa operatörer, telefonkiosker och hotell kan ta betalt för samtalen).

Avgiftsbelagda publikationer

- Genom EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

EGESIF_14-0017 – VÄGLEDNING OM FÖRENKLADE KOSTNADSNALTERNATIV – EUROPEISKA STRUKTUR- OCH INVESTERINGSFONDERNA)

Under programperioden 2007–2013 har användningen av schablonfinansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och klumpsummor – kända som ”förenklade kostnadsalternativ” – välkomnats av ESF:s och Eruf:s intressenter som ett sätt att minska den administrativa bördan och antalet fel, och istället öka fokus på utfall och resultat.

I det här dokumentet finns teknisk vägledning och exempel på de tre typer av förenklade kostnadsalternativ som är tillämpliga på alla europeiska struktur- och investeringsfonder för programperioden 2014–2020.

Besök <http://ec.europa.eu/esif> för att få veta mer om de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

Du kan hämta eller prenumerera på våra publikationer gratis på <http://ec.europa.eu/social/publications>

Vill du få regelbundna uppdateringar från GD Sysselsättning, socialpolitik och inkludering kan du registrera dig för det kostnadsfria e-nyhetsbrevet från Sociala Europa på <http://ec.europa.eu/social/e-newsletter>

 <https://www.facebook.com/socialeurope>

 https://twitter.com/EU_Social

